

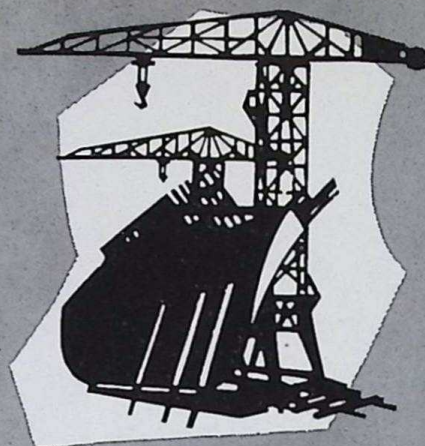

1972

'71
Boele-nieuws

VERSCIJNT MAANDELIJKS

DECEMBER 1971 - N°. 149

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01804— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

HOOFDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.
Kopij inleveren voor de 15e van elke maand.

Zonder toestemming van de redactie
mogen geen artikelen, geheel of
gedeeltelijk, worden overgenomen.

Het volgende nummer verschijnt in de eer-
ste week van februari 1972.

BIJ DE VOORPLAAT:
Bouwno. 1041 „m.s. Durward" op proef-
vaart.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

Wederom is een jaar verstreken en als ik zo de nummers van ons Boele-Nieuws van het afgelopen jaar nog eens doorblader, dan valt mij op, dat we toch wel weer van een goed bedrijfsjaar mogen spreken.

Helaas ontvielen ons de volgende medewerkers:

H. Zippro	E. Wiersma
Joh. de Bel	A. v. Rijswijk
C. v. Toorn	G. E. Nicolaas Ponder

en onze oud-medewerkers:

K. de Groot	A. Gerritsen
L. Nugteren	A. A. Hamel
J. Teeler	M. L. Kanters
G. v. d. Sluis	L. v. Brugge
P. Breedveld	P. Broere
A. P. Louter	L. Bode

In onze bedrijven zagen we de opening van ons nieuwe gebouw bij D. van de Wetering N.V., waar een ieder nu wel ingeburgerd zal zijn.

Uit het verre verleden zagen we terugkomen de bij ons gebouwde stoomsleepboot „Speculant”.

Echter de belangrijkste stap van dit jaar is een uitbreiding van de topleiding. Op een andere pagina vindt U aangekondigd de benoeming van de heer Klomp tot lid van de directie. Dit is zonder meer een geheel nieuw facet, daar nog nooit eerder een buitenstaander in de directie zitting heeft gehad. Wij hopen op Uw aller steun voor hem. Ik wens U en de Uwen een prettig Kerstfeest en een voorspoedig 1972.

Joh. Boele

Otra vez ha pasado un año y cuando hojeo los números de nuestro „Boele-Nieuws”, me llama la atención, que sin embargo podemos hablar de buen año para la empresa.

Desgraciadamente nos murieron nuestros siguientes cooperadores:

H. Zippro	E. Wiersma
Joh. de Bel	A. v. Rijswijk
C. v. Toorn	G. E. Nicolaas Ponder

y nuestros ex-cooperadores:

K. de Groot	A. Gerritsen
L. Nugteren	A. A. Hamel
J. Teeler	M. L. Kanters
G. v. d. Sluis	L. v. Brugge
P. Breedveld	P. Broere
A. P. Louter	L. Bode

En nuestras empresas vimos el traslado de D. v. d. Wetering S.A. a un nuevo edificio en Rotterdam, que mientras tanto funciona en abundancia.

Del pasado vimos volver el remolcador de vapor „Speculant”.

No obstante lo principal de este año es la modificación de la dirección. En otra página ustedes encuentran el anuncio del nombramiento del Sr. Klomp como miembro de la dirección. Esto sin más ni más es una nueva faceta, como nunca antes un profano ha sido miembro de la dirección. Esperamos en el consuelo de ustedes para él. Les deseo a ustedes y a los suyos Felices Navidades y próspero 1972.

Joh. Boele

De mobiliteit van D. v. d. Wetering N.V.

Mobiel betekent volgens het Groot Ned. woordenboek Van Dale: beweeglijk, gereed om uit te trekken, marsvaardig.

D. van de Wetering is in vele opzichten mobiel.

Zo is men enige maanden geleden heel sterk mobiel gebleken. D. van de Wetering N.V. trok met haar hele „hebben en houden“ van de Westzeedijk naar de Prins Johan Friso haven of wel zoals het postadres luidt: Bunschotenweg 134. Een hele stap voor al die medewerkers waarvan velen jarenlang, sommigen zelfs 10-tallen jaren lang, hun schreden gericht hadden naar de vertrouwde omgeving van de Westzeedijk. Een grote verandering niet alleen wat de plaats en de omgeving van het werk betreft, maar ook doordat men, weliswaar na de nodige voorbereiding, ook nog moest wennen aan een op verschillende punten veranderde opzet in de organisatie.

Hoewel op tal van punten de overplaatsing grote verbeteringen betekenden (hierover werd reeds in het augustus-nummer van het Boele nieuws geschreven) hadden we verwacht dat de verhuizing naar het nieuwe bedrijf aan de andere zijde van de rivier voor vele medewerkers bezwaren zou opleveren. Vele medewerkers woonden benoorden de rivier en zij moesten immers nog meer mobiel worden dan zij tot dan reeds waren. Gelukkig is één en ander megevallen. Het bleek, dat slechts 2 medewerkers de overstap niet wilden meemaken. Het feit dat het de bewoners van de noordelijke

Maasoever gemakkelijk gemaakt werd om het nieuwe bedrijf te bereiken, zal daarbij stellig een grote rol hebben gespeeld. Een speciale bedrijfsbus, waarin de medewerkers wonende in Rotterdam, Schiedam en Vlaardingen op een groot aantal plaatsen langs de route kunnen stappen, zorgt hier voor de gewenste mobiliteit. Om de medewerkers uit Rotterdam-Zuid en omgeving niet in een nadeliger positie te laten komen, werd ook een kleine „buslijn“ opgezet vanaf het Metrostation-Zuid naar de Bunschotenweg. De capaciteit van de eigen Volkswagenbus, die daarvoor werd ingezet, bleek spoedig te klein en moest met taxiruimte worden aangevuld. Binnenkort zal het bedrijf op deze lijn de beschikking krijgen over een 20-persoons eigenvervoerbus.

Van mobiliteit kan ook worden gesproken als je het verloop van het personeel van D. van de Wetering N.V. bekijkt. Dat verloop is altijd veel groter geweest dan b.v. bij Boele. De mindere gebondenheid aan de plaats van het werk (die we in veel sterkere mate wel vinden in een streek als Bolnes en omgeving) zal hierbij zeker van invloed zijn, maar de voornaamste oorzaak zal wel gezocht moeten worden in de bijzondere aard van het werk. $\frac{2}{3}$ van de medewerkers van D. van de Wetering N.V. verrichten gewoonlijk hun werk buiten de eigenlijke werkplaats. Men moet bijzonder mobiel zijn en dat ligt niet allen. Deze aard van het werk heeft zeker tot gevolg,

dat men zich minder aan het bedrijf gebonden voelt. Het voor D. van de Wetering N.V. normale verloop heeft zich ook na de overplaatsing in mei voortgezet, maar het kon meer dan volledig door aanneming van nieuwe medewerkers worden opgevangen. Doordat er de afgelopen maanden in de Metaalsector wat meer aanbod van arbeidskrachten was, kon de bezetting zelfs iets worden uitgebreid. De sterkte kon van ± 70 medewerkers op thans 85 worden gebracht.

Mobiliteit konden we ook constateren bij de leiding van het bedrijf. De heer D. van de Wetering trad als directeur af. Tijdelijk werd de heer D. v. d. Velden aangewezen om de leiding waar te nemen. Deze doet dit in nauwe samenwerking met de heer C. J. Groen, die juist in augustus van dit jaar zijn functie als Algemeen bedrijfsleider pas goed kon gaan vervullen, omdat hij tot aan zijn vakantie toe zijn handen vol had aan het tot stand brengen van de nieuwbouw en de ingebruikneming daarvan.

De heren J. M. Dudink, technisch bedrijfsleider, en de heer C. J. v. d. Ent (bedrijfs-assistent mach. bouw) hebben inmiddels de wens te kennen gegeven per 1 januari 1972 elders een functie te willen gaan vervullen. Als technisch bedrijfsleider is de heer L. A. Punt op 15 november j.l. in dienst getreden. Naar een opvolger voor de heer v. d. Ent wordt nog gezocht, terwijl er ook nog een vacature is voor de functie van bedrijfsassistent scheepsbouw (een nieuwe functie bij het bedrijf).

De uitvoering van havenreparaties vergt de nodige mobiliteit. Ook op het gebied van de werktuigen. Mobiele werkeenheden ofwel werkboden zijn onmisbaar. D. van de Wetering N.V. had er twee, maar de capaciteit is te gering. Om de groeiende hoeveelheid havenreparaties te kunnen opvangen en ook de havenreparaties die Boele krijgt opgedragen en naar D. v. d. Wetering N.V. „doorschuift“ te kunnen uitvoeren, zijn vorige maand de „Maarten Pieter“ en de „Jan“ naar D. van de Wetering N.V. overgeheveld en gestationeerd aan het steiger in de Prins Johan Friso haven. Zij moeten echter mobiel blijven en niet te dikwijls gestationeerd zijn. Een uitbreiding met nog een mobiele werkeenheden met behoorlijke capaciteit staat op het programma.

Buiten al het mobiele werk in de havens, repareert en reviseert D. van de Wetering N.V. regelmatig vrij grote partijen MacGregor-luiken op het bedrijf zelf. Deze luiken zijn uiteraard nogal aan roestvorming onderhevig en moeten bijna altijd bij zo'n revisie geheel of gedeeltelijk gestaalstraald worden. Tot nu toe moest dit steeds gebeuren bij één of andere staalstraalinrichting, hetgeen met vrij hoge transportkosten en tijdverlies gepaard ging. Tevens was men afhankelijk van de capaciteiten en de bezettingsgraad van die staalstraalbedrijven. Daarom wordt overwogen op het terrein van D. van de Wetering N.V. een zodanige inrichting te bouwen dat we in eigen beheer dit straalwerk kunnen uitvoeren. Vooruitlopend op de definitieve oplossing is in de afgelopen weken een tijdelijke voorziening geplaatst: een tent van buizen en gewapend plasticdoek met een mobiele compressorinstallatie, een mobiel geheel dus, dat, naar wordt gehoopt, in de komende maanden goede diensten zal bewijzen. De installatie is intussen in gebruik genomen en de eerste gritstaalorders zijn reeds uitgevoerd.

De nieuwe ligplaats van de „Jan“ en „Maarten Pieter“ in de Prins Johan Friso haven.

De snelle maatschappelijke ontwikkelingen, die mede hun invloed hebben op het bedrijfsleven, vergen steeds grotere inspanning en tijd van de huidige directie.

Naast deze ontwikkeling eist de voortgaande groei van ons bedrijf ook steeds meer aandacht, waardoor sinds enige tijd de noodzakelijkheid werd gevoeld tot uitbreiding en versterking van de directie.

Commissarissen en directie menen in de persoon van de heer Ir. G.J. Klomp w.i. de juiste man ter versterking van de leiding te hebben gevonden en in de Vergadering van Aandeelhouders van onze vennootschap op 10 november j.l. is besloten de heer Ir. G.J. Klomp tot directeur van onze vennootschap te benoemen met ingang van 1 januari 1972. Hij zal meer in het bijzonder

zich belasten met het leiding geven aan de produktie.

De heer Ir. G.J. Klomp is 52 jaar en afgestudeerd als werktuigbouwkundig ingenieur te Delft.

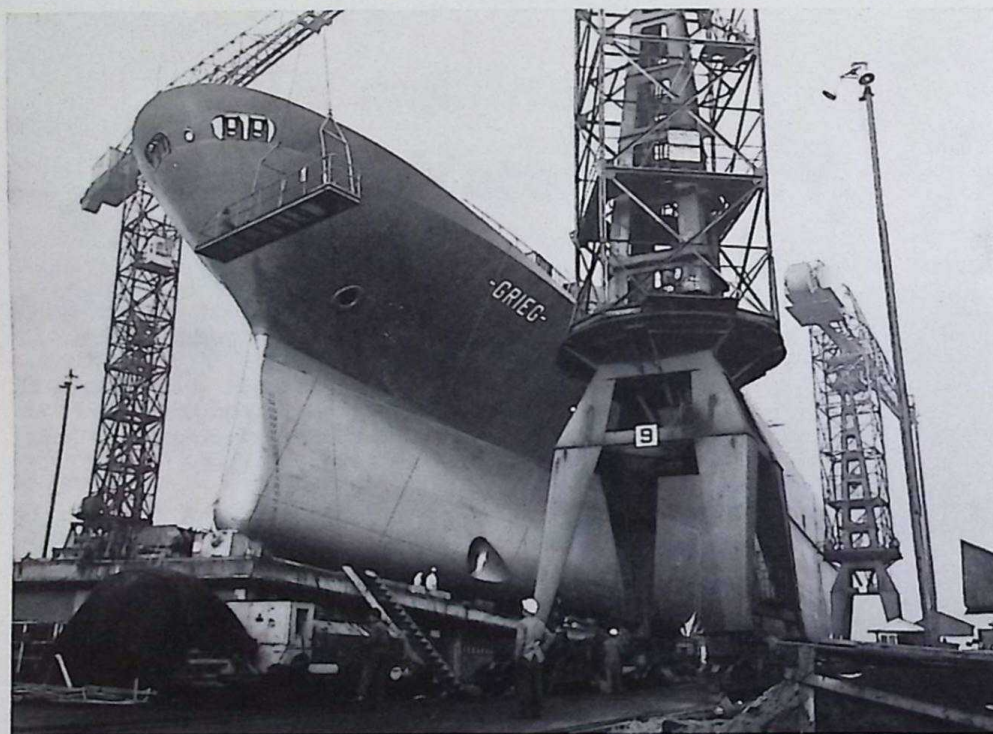
Van 1942 tot 1969 is hij werkzaam geweest bij Werkspoor Utrecht N.V., achtereenvolgens als bedrijfsingenieur, hoofdingenieur, onderdirecteur- en directeur- produktie.

Vanaf 1969 is de heer G.J. Klomp directeur geweest bij Transysco N.V. een dochtermaatschappij van de K.L.M. Leasco, Müller en Nederlandse Spoorwegen.

Bij het verschijnen van dit Boele-Nieuws zal de heer Klomp inmiddels met zijn werkzaamheden zijn begonnen en wij heten hem namens alle medewerkers van ons bedrijf hartelijk welkom.

Uitbreiding directie

Het allegaartje van NOVEMBER

Bouwno. 1040 — daags
vóór de tewaterlating.

m.t. „Durward“ (1040) ging
op 28 oktober 1971 ter
proefvaart.

Gedurende de grauwe en natte novemberdagen was het toch wel interessant om eens langs de kaden en havens van onze werf te kuieren. De „gewone“ schepen, ach, daarnaar kijken we niet zo erg meer. Daarnaast was er toch wel een collectie „bizarre dingen“ waarbij je wel even langer blijft stilstaan. Uiteraard lagen zij er niet als museumstukken; er moest wel wat aan gebeuren, en als het effe kon in korte tijd. Zoals iedere maand kunnen wij er een paar hieronder noemen.

Om de wind in de rug te houden beginnen we aan de Rotterdamse kant van de werf en zien in dok I de grote coaster (of een klein zeeschip?) GEM broederlijk tezamen met een „raar ding“ droogzitten. Als wij, nogal luid, haar naam „Formos“ mompelen, kwispelt zij met haar staart, of liever gezegd met haar lepel. Het is namelijk een lepelbaggeraar van Bos en Kalis, een vaartuig dat volgens kenners zelfs daar nog kan graven waar geen enkel ander drijvend ding dat kan. Zij moest alleen van nieuwe apostelen worden voorzien.

Wat verder Oostwaarts zien we een kolossale krukas in een bok hangen, gereed om weer in de „Arya Nur“ te verdwijnen na revisie. Op helling III ligt een vierkant geval wat eigenlijk alleen maar vlak en dek is. De huidzijden zijn weggesloopt; volgens Jan Jelles staat men echter weer klaar om de zaak te gaan „behangen“ met in de lasloods klaargemaakte sekties. Het geval heet „Zeeuws Vlaanderen“ en heeft als grijperbak een zwaar leven. Ernaast ligt de „Tartar Prince“, hersteld van SB en BB. huidschade en nu voor verbouwing tot werkschip voor Heerema Inc. onderhanden. Ons dubbelrompgeval „Duplus“, voormalig Bnr. 1033, ligt in haven III vanwege machineschade. Zo'n 10 stuks gewone sche-

pen in haven III en haven II slaan we maar over.

Een van de drie schepen op helling II is de „Altne", bij vliegende storm voor de Noorse kust aan lager wal geraakt. Gevolg: bodemschade en een kromme hak. Op het nippertje ontwijken wij een in de bok hangende reusachtige zijkast sektie voor de „Soya Atlantic", waarvan wij er per dag één gereed krijgen in Lasloods West. Het zijn er zo'n 48, dus wel de moeite waard. Baas de Baat heeft er aan SB-zijde al een hele rits bijgehangen, 't gaat lekker zegt hij. Het nieuwbouwgeweten van Boele heet „Grieg" en zij rijst trots zo'n 20 meter boven nieuwbouwhelling II uit. Baas Nugteren (iedereen zegt eigenlijk Kors) en zijn mensen zijn gereed met het aanbrengen van de goten en sleeën, na het opbrengen van een spiegelgladde laag „slipcoat". Op 2 december is zij tewater geladen en kreeg in de daarop volgende dagen haar hoofdmotor alsmede haar dekhuis. (Een reportage van de tewaterlating komt in de volgende uitgave.)

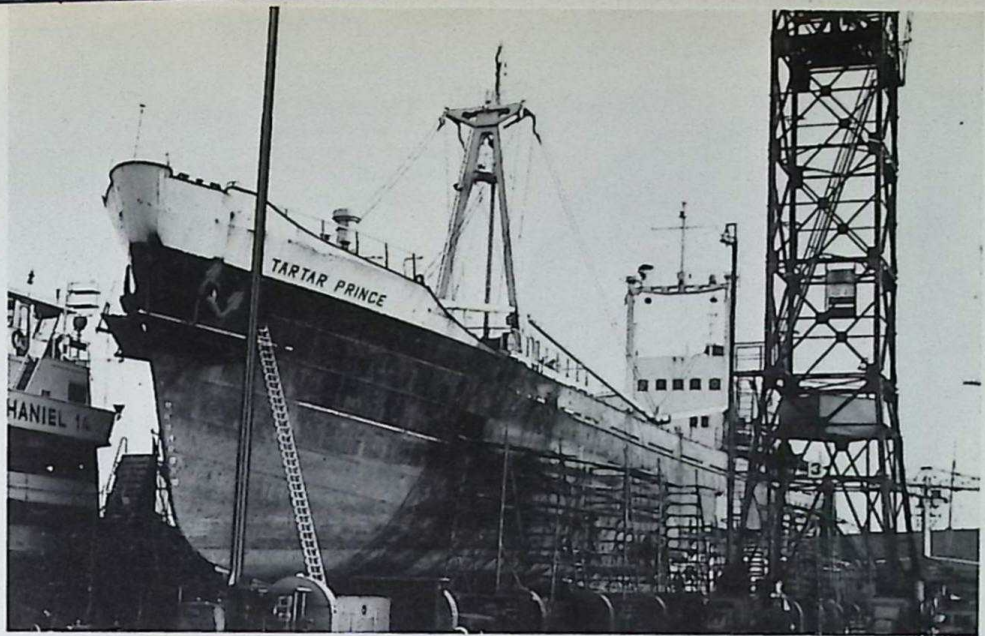
De gastanker „Durward" (1041) heeft inmiddels de proefvaart achter de rug en haar grotere zusje „Bucklaw" (1042) werd uitgerust met twee tanks.

Verder Oostwaarts gaande, passeren wij een rijtje rijdende betonsilo's; „t moet er in zo'n 30 uur ingepompt kunnen worden", zegt Ir. v. d. Wal, waarmede hij doelt op de 1300 ton vaste ballast welke in de „Beaverpine" moet komen. Het schip zal op 13 december als echt containerschip, met gemoderniseerde uitrusting, moeten gaan varen. Uit lasloods Oost worden net 2 stuks grote schoorstenen, ongeveer 13 meter hoog en 12 ton zwaar, naar buiten gebracht. Een haastkarweitje in opdracht van Vuyk, onder CO.8700 in 3½ week gemaakt.

Het eindpunt van de rit is dok 2, waarin de „Inverbank" is opgenomen om nieuwe stringers en een nieuw middenlangsschot te krijgen. We fietsen terug en zien weer andere dingen, maar je kunt toch niet alles beschrijven. Trouwens, één zekerheid hebben we bij ons bedrijf toch altijd, namelijk dat het morgen toch alles weer anders is.

De heer L. Ardon, trouw beschrijver van de maandelijkse werfgebeurtenissen, heeft met „het allegaartje van november" zijn laatste bijdrage aan Boele-nieuws geleverd. Met ingang van het nieuwe jaar heeft hij de functie van directeur aanvaard bij de B.V. „Centraalstaal", de in oprichting zijnde centrale werkplaatsen voor 15 Noord-Nederlandse scheepswerven.

Naast onze dank voor de vele uren, die hij regelmatig aan ons blad besteedde, wensen wij hem van harte veel succes in zijn nieuwe werkkring.

„Tartar Prince". Hersteld, nu nog tot werkschip verbouwen.

„Zeeuws Vlaanderen" — alleen nog maar vlak en dek.

„Vakwerk" op de „Beaverpine".

p bezoek bij de kraker

Vier jaar geleden, om precies te zijn op 31 augustus 1967, verliet dokter Tj. Meyer ons bedrijf na een „Boele-praktijk” als bedrijfsarts gedurende 15 jaar. In die 15 jaar werd hij bij Boele een begrip. Niet alleen, omdat hij bij ons een Bedrijfsgeneeskundige Dienst uit de grond stampte en verder uitbouwde. Hoe groot zijn verdienste wat dat betreft ook was, het was beslist niet de reden, waarom deze bedrijfsarts als een markant figuur in onze bedrijfssamenleving te boek stond en als zodanig werd gewaardeerd.

Nee, daarvoor zijn andere redenen aanwijsbaar en dat was onder andere de manier, waarop hij met de mensen omsprong. Hij kon alle talen spreken, waarmee we bedoelen te zeggen, dat hij het woord achterwerk op het éne moment kon vertalen met „derrière”, op het andere moment ook met „kont”. Dat hing er maar van af. Zijn schijnbaar zorgeloze, wat bruuske manier van optreden, zijn schommelende gang, zijn bijna altijd opduikende glimlach, zijn schouderklappen (zeg maar optaters), zijn valse fluiten en zijn spontane reacties gaven hem iets „werfeigens”, dat aansprak. De belangrijkste reden echter, dat dokter Meyer een begrip werd, was de uitzonderlijke geneesmethode, die hij toepaste voor rugklachten, wat we gemakshalve kraken noemden. Dat „kraken” werd ook de oorzaak, dat hij ons bedrijf verliet. Hij kreeg het er zo druk mee, dat hij besloot „een eigen zaak” te beginnen in Hillegersberg. Vier jaar geleden dus begon hij die eigen zaak en, nieuwsgierig als we zijn, hebben we hem opgezocht om naar zijn bevindingen gedurende die vier jaren te vragen en of hij Boele al vergeten was. „Zeer bepaald niet. Daarvoor ben ik te lang bij jullie geweest en ik heb bovendien altijd

prettig kunnen werken. Toen ik er kwam, was er nog helemaal niets. 't Moest van de grond af opgebouwd worden en dan gaat er een stuk van jezelf inzitten. En ik kende de Boele-mensen met hun gezinnen erbij. Je hoorde al het lief en leed. Nee, ik heb het een fijne tijd gevonden.”

„Waarom dan weggegaan?”

„Wel, 't ging gewoon uit de hand lopen. Ik kreeg 's avonds zoveel „rugpatiënten” te verwerken, dat ik niet meer aan de vraag kon voldoen. En dat was iets, dat sterk tot mijn instelling als arts sprak.”

„Hoe bent U er eigenlijk toe gekomen?”

„Door mijnheer Jan Boele, die toen directeur was. Zijn dochter (een zuster dus van mijnheer Joh. Boele) was ook dokter en die had weer een kennis, die een cursus ging volgen in Duitsland om die speciale geneeskunde machtig te worden. En mijnheer Jan zei: dokter, dat zou wat voor U zijn. Wil je er naar toe? Ik stapte er tegelijk in natuurlijk.”

„Bijzondere ervaringen gehad op die cursus?”

„En of. Van beslissende betekenis moet ik zeggen. Je moet weten, dat ik vroeger met mijn vrouw veel met de motorfiets op stap ging. Enne . . . afijn, jullie weten hoe ik ben . . . 'k heb er wel eens een ongeluk mee gehad. Mijn vrouw had daar helaas hardnekkige migraine van overgehouden. Ik vroeg aan de cursusleider, Herr Doktor Lahn, of hij daar iets aan doen kon. Hij zette mijn vrouw op een stoeltje ('t was in de hal van het hotel) en gaf schijnbaar een wilde ruk aan haar hoofd (althans in mijn ogen) waar we van schrokken. Maar, luister goed, mijn vrouw heeft nooit meer migraine gehad. Tijdens de theorielessen van die dokter had ik steeds zitten denken: die man is gek. Maar na de behandeling van mijn vrouw was ik ervan overtuigd, dat

hij allesbehalve gek was. En ik besloot: wat die man kan, moet en zal ik ook leren. 'k Heb de cursus afgemaakt en heb nadien studies gepleegd in München en Londen. In Amerika heb ik, op voorstel van de heer Philips, de bronnen van de methodiek nagegaan.”

„Hoe bent U nu aan die drukke praktijk geraakt?”

„Wel, om je eerlijk de waarheid te zeggen, ik heb in 't begin geoefend op Boele-personeel. Voorzichtigjes aan natuurlijk. Daarbij had ik het grote voordeel, dat ik bij Boele de beschikking had over Röntgen-apparatuur en ik had een Röntgen-cursus (ook door Boele) achter de rug. Mijn eerste verdienste was een pijp. Eén van mijn rugpatiënten was zo erkentelijk voor de behandeling, dat ik een mooie pijp cadeau kreeg. Deze patiënt praatte ook graag en veel en strooide kwistig het verhaal van zijn wonderbaarlijke genezing rond. Dat was als het ware een reclame-campagne. En zo rolde het balletje verder en werd het steeds drukker.”

„Hoe druk is het nu?”

„Nou, ik heb op 't ogenblik een wachtlijst van 320 mensen. 't Is gewoon erg. 'k Werk 12 uur per dag, van 8—8 uur. En dan nog twee dagen per week bij Philips”.

„Philips?”

„Ja, Philips, dat wil zeggen, niet in dienst van Philips, maar wel via het bedrijf. De heer Philips is namelijk voorzitter van de Stichting ter bevordering van de Manuele Geneeskunde. Ik ben daarvan per januari 1968 medisch adviseur geworden. Daar werk ik nu met twee artsen, een röntgen-assistent/physio-therapeut en twee secretaresses in een uiterst efficiënt gebouw.”

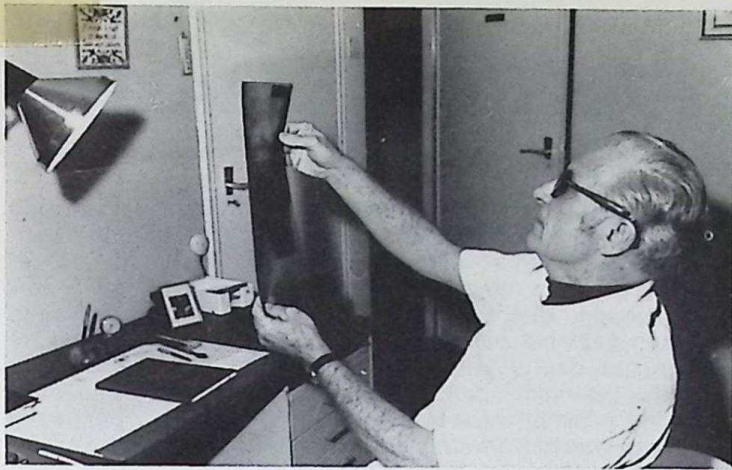
„Wat is dat eigenlijk, manuele geneeskunde?”

„Dat is wat jullie kraken noemen. 't Is een

in huize

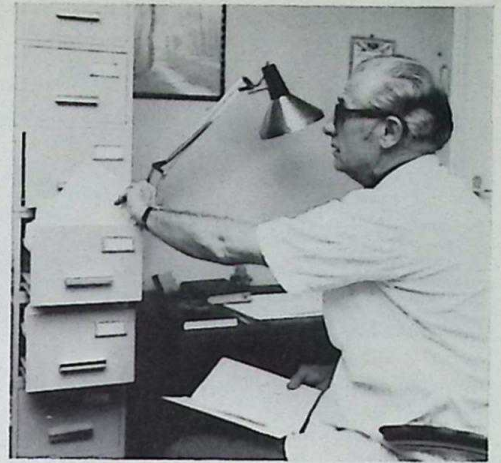
DE CRAECK

Röntgenfoto's vormen een belangrijk facet van de manuele geneeskunde.

De kaarten van de patiënten barsten de laden uit.

onbloedige geneeswijze, zulks in tegenstelling tot opereren. Het doel van manuele geneeskunde is: de bewaking en het herstel van de stabiliteit van de wervelkolom en dat gebeurt dan door correctieve ingrepen. Instabiliteit van de wervelkolom kan tot verschillende klachten aanleiding geven, zoals migraine, pijn in schouders en armen, wat veel voorkomt bij klinkers en hakkers. Dan neuralgische pijnen (zenuwpijnen) en in een eindstadium ook hernia".

„Waarom noemt U hernia nagenoeg als het minst voorkomende in dit rijtje? 'k Dacht dat het juist op de eerste plaats zou komen."

„Daar heb ik mijn reden voor. Mijn ervaring is, dat met het woord hernia erg lichtzinnig omgesprongen wordt. Van de 35.000 gevallen, die ik in de loop van mijn praktijk behandeld heb, waren er maar 100 waarvan ik met zekerheid heb vast kunnen stellen, dat het werkelijk hernia was."

„Hebt U bijzondere ervaringen uit Uw Boele-periode?"

De dokter die tot nu toe op zijn enthousiast-losse wijze had zitten vertellen, veranderde plotseling van toon en praatte langzaam en ernstig verder. „Als je be-

doelt, of ik leuke ervaringen gehad heb, dan moet ik zeggen: o ja, plenty. Maar één ervaring zal ons ons leven lang bij blijven. Je weet, we hebben in die periode een zoon verloren. Het is onvoorstelbaar, hoe groot het medeleven van iedereen van hoog tot laag uit het bedrijf geweest is. Als je in zulke moeilijke omstandigheden verkeert is dat van onschatbare waarde. We voelden het toen zo, dat bij heel veel mensen van de werf een soort ingebouwde wellevendheid bestond. We kregen fantastische bewijzen van medeleven, die ons tot grote steun geweest zijn. En dan ga je de verbondenheid met de werf ervaren."

Om het gesprek een andere wending te geven, stelden we een vraag, waarvan we wisten, dat het voor dokter Meyer een indringende kwestie was.

„Vindt de manuele geneeskunde tegenwoordig meer erkenning dan in Uw aanvangsperiode?"

„Je weet natuurlijk, dat ik wat dit betreft vroeger tegen een muur van onwil heb opgebokst. Maar ondertussen is veel veranderd. Dat blijkt wel uit het feit, dat ik op het ogenblik meer dan 100 Nederlandse artsen als patiënt heb en nog zo'n 30 à 40

buitenlandse artsen. Ik ben onlangs geopeerd van een liesbreuk . . . door één van mijn eigen patiënten!"

„Leuke ervaringen in Uw praktijk?"

„Uiteraard. Ik amuseer me altijd nog een beetje met het vleugje angst, waarmee nieuwe patiënten bij me binnenstappen. Ze beginnen schuchter te vragen: dokter, het is toch zeker niet gevaarlijk? 't Kan toch geen kwaad, hè dokter? En dan zeg ik maar: hoor eens hier, zolang je me niet op de voorpagina van „De Telegraaf" ziet staan, loopt het nog al los!"

We namen afscheid. Van de dokter, van Mevrouw Meyer en van het hondje Midget, dat alsmaar tevergeefs geprobeerd had om de aandacht te trekken door achter een gummibal aan te draven en het dan uitnodigend voor onze voeten te leggen. We lieten het nog een paar keer rennen en vertrokken. Maar niet zonder nog een laatste vraag bij de voordeur:

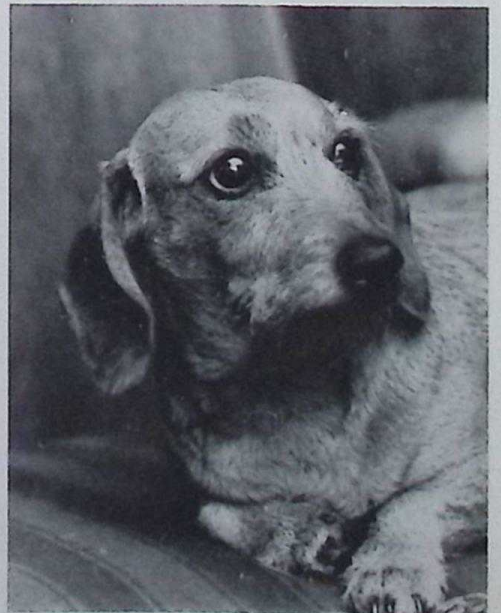
„U bent nu 64. Stopt U er mee als U 65 bent?"

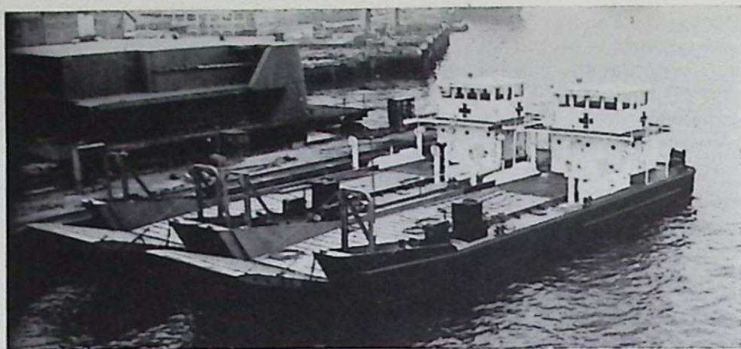
Grinnekend deed hij de deur voor ons open en zei toen, weer eventjes ernstig: „Zolang me het leven en de kracht geschonken wordt, blijf ik er mee doorgaan!"

Terugblik op de afscheidsreceptie in augustus 1967, toen de heer Joh. Boele een zilveren vaas aanbood.

En dit is Midget Meyer, die zich tekort gedaan voelde.

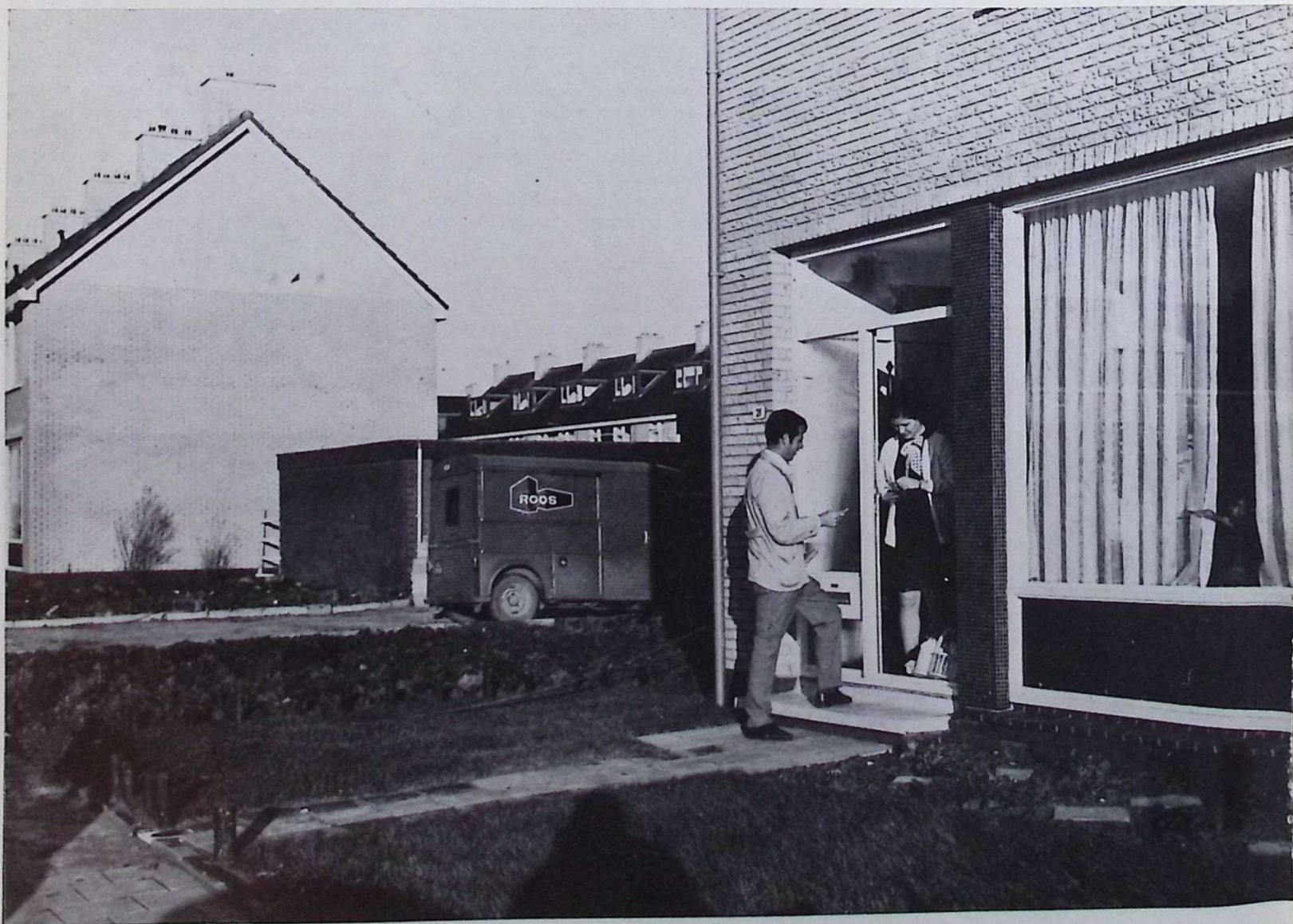
Twee landings

In november lagen gedurende geruime tijd op het Oostelijk werfgedeelte twee landingsvaartuigen, waarvan velen zich hebben afgevraagd wat die bootjes hier eigenlijk lagen te doen. Want werkzaamheden werden er niet veel aan uitgevoerd. Wel bleek, dat de bootjes werden opgeschilderd en dat ze werden voorzien van de namen Pakcross 1 en 2 en bovendien van een rood kruis. De herkomst van de naam Pakcross verklaart al veel. Pak is afgeleid van Pakistan. Cross is het Engelse woord voor kruis. De boten zijn dan ook bestemd voor het Pakistaanse Rode Kruis.

In november vorig jaar werd Oost-Pakistan geteisterd door een vloedgolf, waardoor vele honderdduizenden mensen op de eilanden voor de kust en in de delta in het zuiden van Oost-Pakistan werden verrast. De onbeschrijflijke toe-

standen, die deze vloedgolf teweegbracht, werd nadien nog eens verergerd door grote politieke moeilijkheden. In Oost-Pakistan stak een stroming de kop op, die zich wenste af te scheiden van West-Pakistan. Het leidde tot een soort burgeroorlog, die vele inwoners van Oost-Pakistan deed vluchten naar het aangrenzende India. Op het ogenblik bevinden zich daar 9½ miljoen vluchtelingen, die in de meest erbarmelijke omstandigheden verkeren.

Voor het Internationale Rode Kruis ligt hier een gigantische taak, waarvan de omvang niet of nauwelijks is te overzien. Ook het Nederlandse Rode Kruis levert haar aandeel, daartoe in staat gesteld door de giften van de bevolking op giro 999 van de Stichting Ned. Comité Vluchtelingen hulp 1971. De f 21,— miljoen voor de Pakistaanse vluchtelingen zijn nu geheel besteed. Door de grote aandacht die het vluchtelingenprobleem in India kreeg, is de hulpverlening in Oost-Pakistan zelf enigszins in het gedrang gekomen en uit de belangstelling geraakt. Maar het werk van het Rode Kruis gaat er door. Een vijftiental experts van verschillende Rode Kruis-verenigingen helpt thans het Pakistaanse Rode Kruis bij de verwezenlijking van een drietal projecten. Dat

Zo leven wij anno 1971.

boten met een rood kruis

is in de eerste plaats het herstel van het waarschuwingssysteem tegen cyclonen. Zoals bekend heeft dat vorig jaar niet afdoende gefunctioneerd, zodat de vloedgolf voor honderdduizenden mensen als een volslagen verrassing kwam. In de tweede plaats wordt een ziekenhuis draaiende gehouden, door het Pakistaanse Rode Kruis in Dacca — de hoofdstad van Oost-Pakistan. En dan is er natuurlijk de hulpverlening aan bevolkingsgroepen, die nog steeds in nood verkeren. Het Nederlandse Rode Kruis steunt dit werk op verschillende manieren. Zo werd eerder al grote financiële hulp geboden en zo werd eind oktober een voorraad van bijna 200.000 blikken hoogwaardige voeding met het m.s. „Kaukhali” van Rotterdam naar Chittagong verscheept. Ook is het Nederlandse Rode Kruis nauw betrokken geweest bij de aankoop van de twee landingsvaartuigen, waarover we U willen informeren. Ze zijn bestemd voor het vervoer van hulpgoederen van de haven van Chittagong naar Dacca en naar de indertijd getroffen eilanden in de Golf van Bengalen. Bijna alle kleine boten in het desbetreffende gebied zijn vorig jaar door de cycloon vernietigd en aangezien ter plaatse geen gebruik kan worden gemaakt

van schepen met een grote diepgang, moest worden uitgezien naar platte vaartuigen, waarmee toch grote voorraden vervoerd kunnen worden. Door bemiddeling van de ons welbekende rederij P.A. van Es & Co. N.V. te Rotterdam zijn de landingsvaartuigen overgenomen van de Westduitse Marine. Ze zijn in 1953 gebouwd, hebben een lengte van 27 meter, een breedte van 7 meter en een diepgang van slechts 2.20 meter. Zij kunnen elk een lading van 100 ton vervoeren en een snelheid van 12 knopen ontwikkelen dankzij twee 220 PK motoren.

De twee boten zijn — als alles volgens plan is verlopen — op 20 november aan boord genomen van het m.s. „Rabenfels” van de Hansalijn, die tegen eind december of begin januari in Chittagong wordt verwacht. Zo heeft het Nederlandse Rode Kruis het nijpende probleem van het vervoer van hulpgoederen in de geteisterde gebieden van Oost-Pakistan helpen oplossen. Verwacht mag worden, dat de landingsboten nog in januari gebruikt zullen kunnen worden voor het grote doel: de noden helpen buigen als gevolg van de ramp, die vorig jaar over Oost-Pakistan kwam.

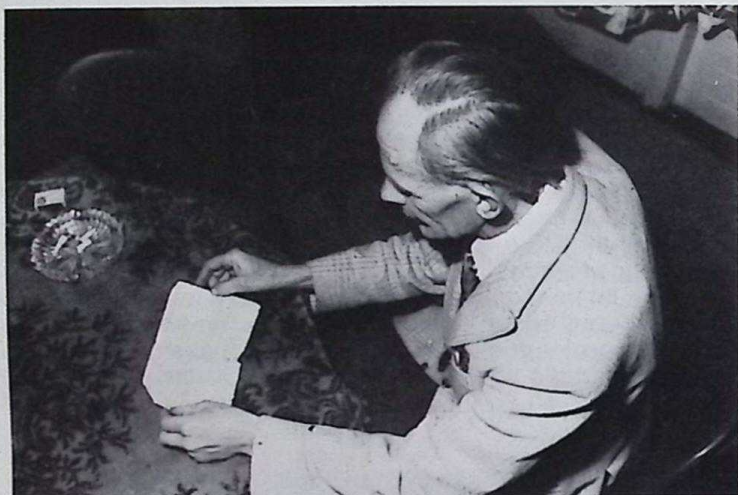
(Dit artikel werd geschreven vóór het uitbreken van de oorlog)

En zo leven ze in Oost-Pakistan, ook anno 1971.

Die is voor de **bakker**, dacht Jo de **Bakker**

Het leven kent vrolijke en trieste zaken

Als je zo'n belastingbiljet ziet

moet je wel eens achter de oren krabben.

Tot de trieste zaken behoort ongetwijfeld het betalen van belasting. Belasting betalen is een nare handeling. Alsof je een zak met zuurverdiend geld in een diepe sliksloot laat vallen. Weg centen!

Het voorspel tot dit drama is bijna net zo erg: het invullen van het aangifteformulier. Elk jaar weer één zwarte dag van de 365, die ons per jaar gegund worden. Formulieren invullen is op zichzelf al een treiterige bezigheid. De kroon wordt gespannen door de belastingdienst, die haar vragen zo weet te stellen, dat je jezelf binnen de kortste keren een sukkel, een niksweter, ja, een analfabeet vindt! De belastingdienst verstaat de kunst om je een chronisch minderwaardigheidscomplex te bezorgen. Het aangifteformulier drukt je met de neus op de feiten: je bent een grote nul, vooral financieel.

Maar geachte collega's, wij hebben goed nieuws voor U. Die machtige, hooggeleerde belastingdienst, die begaafde uitvinders van moeilijke aangifteformulieren, die geniale vragenstellers bij uitnemendheid, ook zij maken wel eens een foutje. Daar ziet U van op, we weten het. Maar schudt U gerust een stuk minderwaardigheidscomplex van U af, want de belastingdienst, we weten het uit betrouwbare bron, maakt ook wel eens een foutje. En als we zeggen, dat we dat uit betrouwbare bron weten, dan bedoelen we daarmee een zeer betrouwbare bron, namelijk onze lasser Jo de Bakker, reeds meer dan 25 jaar in onze dienst, dus betrouwbaar tot en met.

Het verhaal speelt enkele jaren geleden, toen Jo de postbode iets blauws in zijn

brievenbus zag gooien. Nou mag de postbode voor ons alle kleuren van de regenboog in onze brievenbus laten vallen, als het maar niet blauw is. Want dat hatelijke blauw is negen van de tien keer een mededeling van de hooggeleerde belastingdienst. Een mededeling, die er doorgaans niet om liegt. Een mededeling ook, die ons bij voorkeur bereikt tegen de tijd, dat we met vakantie gaan of omstreeks een paar dagen voor Kerstmis. Het was dan ook met een bang voor gevoel, dat Jo de enveloppe openscheurde en het vermaarde formulier ontvouwde. U zult nu van Uw verteller stellig verwachten, dat hij een omschrijving zal geven van het van woede en teleurstelling verkrampde gezicht van Jo de Bakker, wien het hoge belastingbedrag als een slag in het gelaat trof. Nee, geachte lezers, niets van dat alles. Zijn gezicht vertoonde eerst alle tekenen van opperste verbazing, vervolgens maakte de verbazing plaats voor een glimlach en op haar beurt ruimde de glimlach het veld voor een schaterlach. Wat stond er op het formulier? Geschat inkomen één miljoen gulden, te betalen belasting f 194.300,—.

„Nou is 'ie voor de bakker”, zei Jo de Bakker, „ik betaal natuurlijk geen cent” en hij stopte het formulier op een veilig plekje. Eenzelfde bestemming gaf hij aan de aanmaningen die hij vervolgens ontving. „Ze komen er wel achter”, dacht Jo. Maar de belastingdienst is halsstarrig. Ze vindt, dat belasting betaald moet worden en, eerlijk is eerlijk, ze heeft daar gelijk in. Dat moeten we toegeven. Jo was dan ook niet verbaasd, toen op een zekere dag een mijn-

heer van de belastingdienst de knop van De Retiefstraatbel no. 22 indrukte en met een van medelijden overlopende stem aankondigde, dat het hem zeer verdroot, maar dat tenslotte iedereen belasting moet betalen en dat hij, hoe rot hij het ook vond, van mening was, dat Jo de Bakker daarop geen uitzondering behoefde te vormen, zijns inziens. En dat hij deurwaarder was.

Jo was er niet kapot van en liet mijnheer binnen. Mijnheer zei, dat hij ook maar gestuurd werd, dat het leven zeer zeker zijn harde kanten heeft, dat we rechten hebben maar dat er helaas ook wat plichtjes tegenover stonden en dat, weer helaas, tot die plichtjes ook het betalen van belastingjes behoorde en, hij zou nou maar meteen met de deur in huis vallen, dat Jo nou as de hier en gunter moest betalen om allerlei narigheden te voorkomen. Onverstoorbaar en met een effen gezicht vertelde Jo, dat hij het belastingbedrag wel graag zou betalen, maar dat hij het stomtoevallig net niet in huis had. Mijnheer zei, dat zulks doodjammer was, maar dat hij (ja, hij werd ook maar gestuurd) tot zijn grote spijt uit een ander belastingvaatje moest tappen en dat de wet gebod (hij rommelde in zijn tas), dat hij....

Jo vond het nu welletjes en liet mijnheer zijn aanslagbiljet zien. En mijnheer tuurde met verglaasde, daarna verbaasde en tenslotte geamuseerde ogen naar het biljet....

De belastingdienst heeft zich achteraf van een sportieve kant laten zien. Jo heeft voor dat jaar geen cent belasting behoeven te betalen. Dat is mooi, hè?

Teleurstellende kontaktavonden

Het lag in de bedoeling, dat de eerste kontaktavonden van het nieuwe seizoen door eigen krachten verzorgd zouden worden. Door allerlei omstandigheden moest dit echter uitgesteld worden en het bestuur van de personeelsvereniging zag zich genoodzaakt te elfder ure andere maatregelen te treffen.

Kennelijk heeft dit bijgedragen tot de wat minder geslaagde kontaktavonden, die op 12 en 26 november werden gehouden. Op papier zag het programma er toch niet slecht uit. De Spelbrekers zijn tenslotte een gerenommeerd duo, de wereldkampioen goochelen Richard Ross kan er wat van, The Jacquets genieten faam als lolbroeken en Mieke van Ingen toonde zich hier enkele jaren geleden een artieste in opkomst. En toch werd het een matige vertoning van een als los zand aan elkaar hangend programma. Althans op 12 november, waarover wij nu schrijven. De Spelbrekers moesten, behalve als zangduo, ook optreden als conferenciers en dat is bepaald hun sterkste zijde niet. Als zangduo kregen we ze alleen te horen in liedjes, die ze al vele jaren op hun repertoire hebben staan.

Een accordeonduo, the Frontalini's genaamd, gaf enkele geraffineerde nummertjes weg naast de onvermijdelijke meezingers. We werden telkens uitgenodigd om op de maat mee te klappen. Datzelfde deed Mieke van Ingen, datzelfde deden de Spelbrekers, datzelfde deden de Jumbo's. Een heel originele vondst van de laatsten (een muzikaal? trio) was bovendien om het publiek mee te laten deinen. Dat vonden we fijn. We zaten al in de war, dat er helemaal niet gedeind zou worden, maar gelukkig werden we toch nog vermaakt met dit hoogst grappige fijnzinnige volksvermaak. Mieke van Ingen viel, althans de eerste avond, een beetje tegen. Ze kreeg geen vat op het publiek. Wellicht ook veroorzaakt doordat de teksten niet altijd verstaanbaar waren door een te hard begeleidende pianist.

Leuk waren de clowns „De Kamé's" en leuk was ook het optreden van Richard Ross, de goochelaar. De zijden doekjes bleven gelukkig achterwege en dat is voor een goochelaar al heel wat. Om de komische acrobaten The Jacquets hebben we hartelijk gelachen, want ze arriveerden pas toen de voorstelling afgelopen was. Om precies te zijn om 11 uur. En op dat tijdstip doen we zelf aan gematigde acrobatiek, dat wil zeggen, dan zijn we aan het dansen.

Het dansen haalde de avond weer aardig op, want het werd een gezellig bal. Een goed bandje, The Merlins genaamd, komt de eer hiervan toe.

(N.B. We vernamen dat de tweede avond door programma-wijziging aanmerkelijk beter is geweest).

Een afscheid

In zijn openingswoord vertelde voorzitter Noordanus, dat twee bestuursleden te kennen hadden gegeven hun taak aan een andere kracht over te willen dragen. Het waren de heer L. Teeler, secretaris en B. L. de Weerd, penningmeester, die resp. 6 en 19 jaar hun taak bijzonder goed hebben verricht. Als blijk van waardering werden hun enkele langspeelplaten aangeboden en hun dames werden met een bloemetje verblijd.

Eén van de clowns zocht sjans in de zaal.

Afscheid van de heren B. L. de Weerd en L. Teeler (onder).

Na Kerstmis staat de melkbus weer bij de portier

's Is weer zover. De ouwe trouwe melkbus, langzamerhand het Boele-symbool voor de jaarwisseling geworden, zal weer bij de portier staan om de oplossingen te ontvangen van de traditionele Kerst-Nieuwjaarspuzzel.

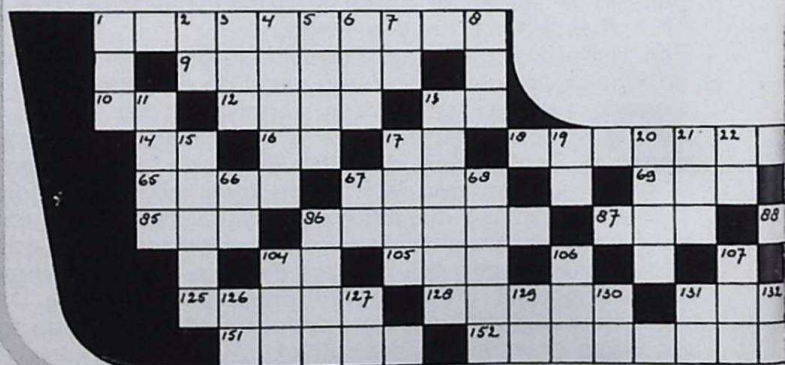
Een echte Boele-puzzel dit keer, want ze is geïnspireerd op een Boele-specialiteit bij uitnemendheid: het verlengen van zeeschepen. Onze puzzel-bedenker en -ontwerper, de heer H. Kersten, bedacht deze originele puzzel, die U hierbij afgebeeld ziet en die U voor de opgave plaatst om een zeeschip woordkundig te verlengen. U moet daarbij als volgt te werk gaan: Allereerst moet U het zeeschip volpuzzelen met de scheepsgegevens. Hebt U dat gedaan, dan moet U het schip op de aangegeven plaats denkbeeldig doorsnijden en, alweer denkbeeldig, zover uit elkaar trekken, dat U de bovenhangende middensectie tussen de scheepshelften kunt laten zakken. Dan moet U gaan koppelen. En dat doet U door de sectiegegevens in de middenmoot te verwerken. U zult zien, dat de aansluiting zo uitstekend tot stand kan komen. Als U het helemaal aanschouwelijk voorgesteld wilt hebben, dan kunt U deze pagina's uit het Boele-Nieuws halen, het schip echt doorknippen en de sectie er tussen zetten. Maar we kunnen ons voorstellen, dat U Uw personeelsblad liever compleet houdt. Als U de koppeling goed tot stand gebracht hebt, dan kunt U in het verlengde schip een spreuk lezen, die voor iedereen van toepassing is. U vindt de spreuk door de woorden van horizontaal 85-86-87-88-90-91-92-95-96-98-100-102 en 155 achter elkaar te zetten.

Voor de oplossing moet U gebruik maken van het bijgesloten formulier. We hebben U bespaard om de hele puzzel nog eens op te moeten schrijven. We beperkten het tot steekproeven, waaruit we af kunnen leiden of U de puzzel goed opgelost hebt en uiteraard willen we ook wel weten of U de slagzin gevonden hebt.

En dan naar de melkbus. De prijstrekking vindt dan plaats door eenvoudig een formulier uit de bus te halen (na veel schudden) en, als de oplossingen goed zijn, komen zo de prijswinnaars uit de melkbus. De traditie getrouw worden de prijzen op Oudejaarsavond door een afvaardiging van directie en redactie thuisbezorgd en wel vóór acht uur. We zullen ons dit jaar beperken tot drie prijswinnaars omdat de ervaring leert, dat die visites dermate leuk zijn, dat de tijd steeds een beetje uit de hand loopt. En het is tenslotte voor iedereen Oudejaarsavond, nietwaar? De prijzen zijn om stil van te worden. Of om luidruchtig van te worden. Dat is misschien beter gezegd, want in de feestpakketten, die we aan de gelukkigen mogen uitreiken, zal een fles kostelijke champagne niet ontbreken. Die pakketten bevatten voorts een assortiment genotsmiddelen die de meest verwende lekkerbek naar adem zal doen snakken. Zie hier:

- 1e prijs een feestpakket ter waarde van f 100,—
- 2e prijs een feestpakket ter waarde van f 75,—
- 3e prijs een feestpakket ter waarde van f 50,—

Geachte collega's, veel plezier met deze verlengingspuzzel en wie weet, tot Oudejaarsavond!

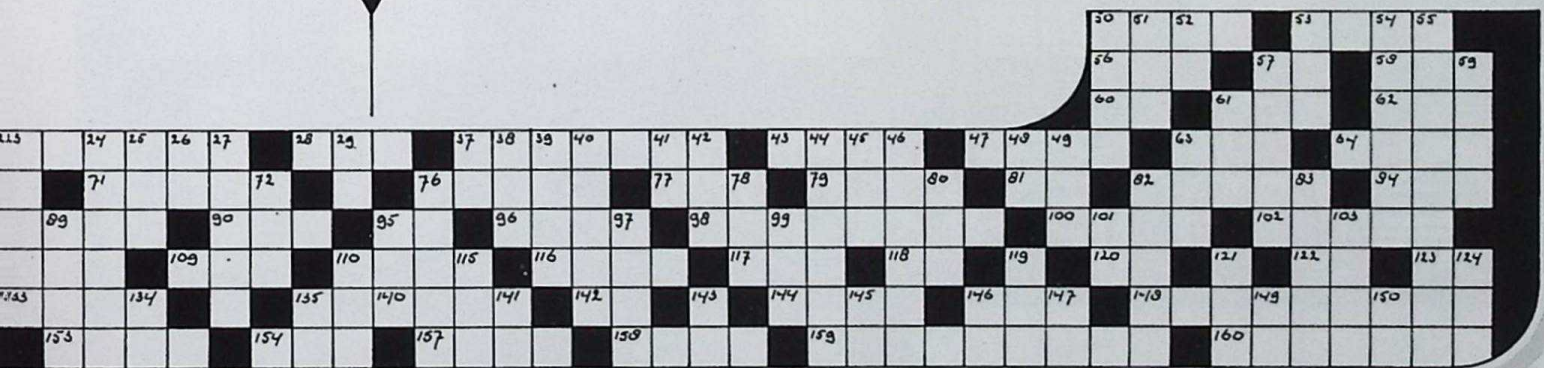
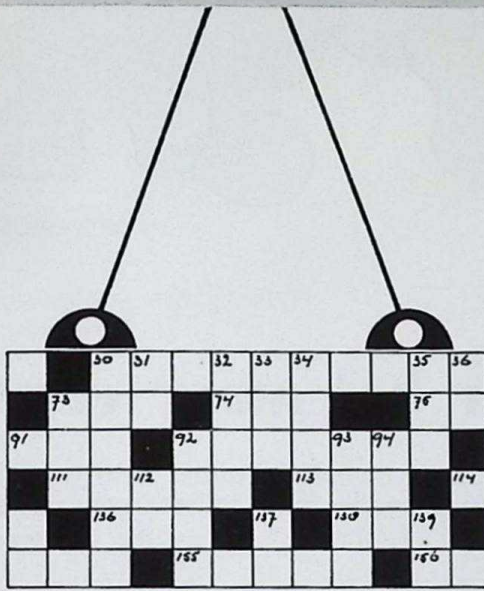
SCHEEPSGEGEVENS

HORIZONTAAL

- 1 schip langer maken
- 9 grote angst
- 10 oudere (afk.)
- 12 loot
- 13 type zeiljacht
- 14 riviertje in Brabant
- 16 bijwoord
- 17 voorzetsel
- 18 kleinigheid
- 23 modder
- 28 onvruchtbaar
- 37 aanvoeren
- 43 boom
- 47 deel van arm
- 50 door zijn geld heen
- 53 schrap
- 56 rivierschip
- 57 vogel
- 58 stuk van boom
- 60 klaar
- 61 grond bij boerderij
- 62 familieid
- 63 vlaktemaat
- 64 gezellige bezigheid
- 65 plaats in Brabant
- 67 omroepvereniging
- 69 lust
- 70 wintervoertuig
- 71 erg vol
- 76 steekwapen

- 77 bergruimte
- 79 rivier in Duitsland
- 81 dierengeluid
- 82 zeer weinig
- 84 deel van fuik
- 85 vragend voornaamwoord
- 86 aldoor
- 87 bezittelijk voornaamwoord
- 88 eis van het geweten
- 90 voorzetsel
- 95 voegwoord
- 96 trek
- 98 uitgevoerd
- 100 vervoeving van vallen
- 102 het geheel
- 104 voor de vuist (afk.)
- 105 gewricht
- 108 Braziliaanse topvoetballer
- 109 loopvloer schip
- 110 spoel
- 116 binnenste
- 117 tijdsduur
- 118 en dergelijke (afk.)
- 120 bevel
- 122 dierengeluid
- 123 familieid
- 125 vogel
- 128 schrijfmachinerol
- 131 vervoermiddel
- 133 ferm
- 135 meester in enige kunst
- 140 elite

Ile Kerst-Nieuwjaarspuzzel

- 113 windrichting (afk.)
- 114 vis
- 115 wolvlkje
- 116 iemand die van zijn rente leeft
- 117 ontvangkamer
- 118 rentestandaard
- 119 meisjesnaam
- 120 oever
- 121 afsluitemiddel
- 122 roede
- 123 van de notaris
- 124 wandelgang tuin

VERTIKAAL

- 125 waterdier
- 126 antwoord betaald (afk.)
- 127 verbinding
- 128 entstof inbrengen
- 129 inwendig orgaan
- 130 dwaas
- 131 persoonlijk voornaamwoord
- 132 stof
- 133 ongekookt
- 134 klaargemaakt
- 135 groet
- 136 vreemde munt
- 137 spil
- 138 edik
- 139 delfstof
- 140 voegwoord
- 141 geadresseerd schrijven
- 142 totaal
- 143 zwarte delfstof
- 144 eerstvolgende (afk.)
- 145 wijnglas

- 29 onderofficier (afk.)
- 37 voorzetsel
- 38 medicijn
- 39 laatste stuk sigaret
- 40 stad in Duitsland
- 41 getijde
- 42 naar aanleiding van (afk.)
- 44 nagels slopen
- 45 groot
- 46 gebruiksvoorschrift geneesmiddel
- 48 rivier in Siberië
- 49 leverantie (afk.)
- 50 toezichthouder
- 51 zonder moed
- 52 klein kind
- 53 overblijfsel gedorst koren
- 54 overgevoeligheid
- 55 het samenspelen
- 57 eiland bij Griekenland
- 59 bouw materiaal
- 61 tijdperk
- 63 artikel (afk.)
- 66 water in Friesland
- 67 verleden tijd (afk.)
- 68 reptiel
- 70 hoge berg
- 72 rivier in Nederland
- 76 vis
- 78 biljartstok
- 80 Rijkshavendienst (afk.)
- 82 sterke drank
- 83 lange reeks
- 86 paar
- 89 één der muzen
- 95 leder
- 97 scheepskabel

- 99 lichaamsdeel
- 101 Duitse N.V. (afk.)
- 103 uitgestrekt
- 104 eerste vrouw
- 106 schrijfgerei
- 107 tweektal
- 110 koud
- 115 doodgoed mens
- 119 schaap
- 121 nieuwdienst (afk.)
- 124 papegaai
- 126 vervoeging van zijn
- 127 muzieknoet

- 129 persoonlijk voornaamwoord
- 130 militaire rang (afk.)
- 131 bijvoorbeeld (afk.)
- 132 vreemde titel (afk.)
- 134 rijksgrens (afk.)
- 135 familielid
- 141 muzieknoet
- 143 insect
- 145 ambtshalve (afk.)
- 146 nummer (afk.)
- 147 bijvoorbeeld (frans)
- 149 voorzetsel
- 150 mythologische figuur

SECTIEGEGEVENS

HORIZONTAAL

- 28 reparatieplaats schepen
- 30 meubelmakersberoep
- 73 toespijs
- 74 redaktie (afk.)
- 75 spil
- 91 verheugd
- 92 gelaat
- 111 met het doel dat
- 113 scheldnaam Chinees
- 114 kleur
- 135 puntig voorwerp
- 136 tijdperk
- 138 muurholte
- 154 bewerking platen
- 155 niet donker
- 156 titel

VERTIKAAL

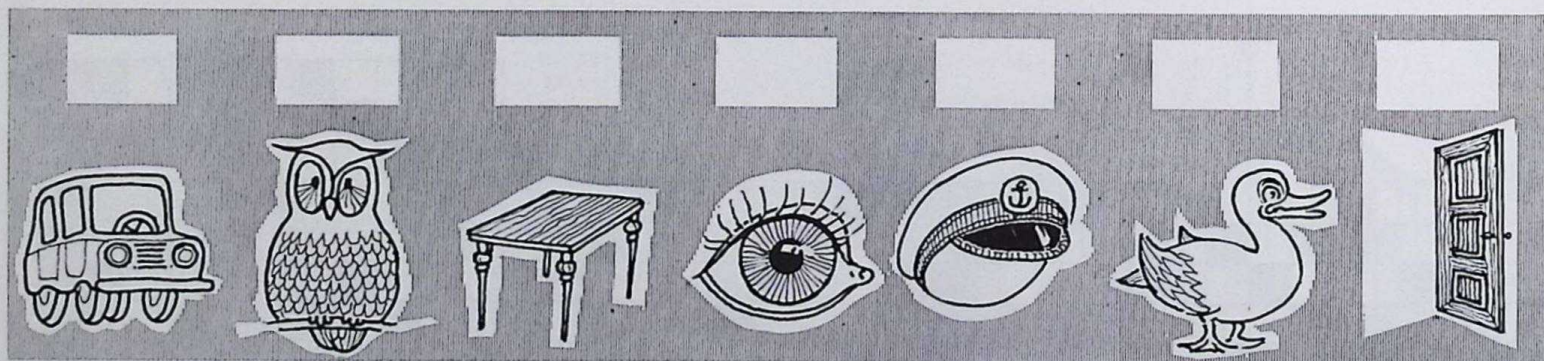
- 30 mes scherp
- 31 blijkens de akten
- 32 dunne schreefboor
- 33 hoofddeksel (moham.)
- 34 azijn
- 35 aanwijzend voornaamwoord
- 36 boom
- 73 vlugspringend insect
- 92 kale plek in weefsel
- 93 Ned. munt
- 94 gewas op zandgrond
- 112 titel (afk.)
- 137 cub. centimeter (afk.)
- 139 muzieknoet

Jongens en meisjes van 6 t/m 8 jaar

Jongens en meisjes, jullie zien hier zeven tekenin-
getjes. Van elke tekening moet je opschrijven, wat
het is. Als je zo zeven woorden gevonden hebt, moet
je van elk woord de eerste letter opschrijven. Je zult
zien, dat je dan weer een nieuw woord krijgt.

probeer het maar eens!

De oplossing kun je op het formulier schrijven dan
geef je het maar aan vader mee. Je hebt kans om een
geschenkbond van f 15.—, f 10.— of f 5.— te
winnen.

Jongens en meisjes van 9 t/m 12 jaar

Voor jullie, jongens en meisjes, hebben we deze
Kerstboompuzzel. Als je die helemaal goed opgelost
hebt, kun je op 1 vertikaal en 16 + 17 horizontaal een
dubbele wens lezen. We hopen, dat die wens waar

zal worden ook. Ook jullie moeten de oplossing op
het formulier schrijven en aan vader meegeven om
het in de bus bij de portier te stoppen.

Vergeet niet je naam, adres en leeftijd in te vullen.

De prijzen zijn voor jullie ook:

1e prijs een geschenkbond van f 15.—

2e prijs een geschenkbond van f 10.—

3e prijs een geschenkbond van f 5.—

Hiervoor kun je iets gaan kopen bij Haitsma's
Geschenkenhuis in Slikkerveer.

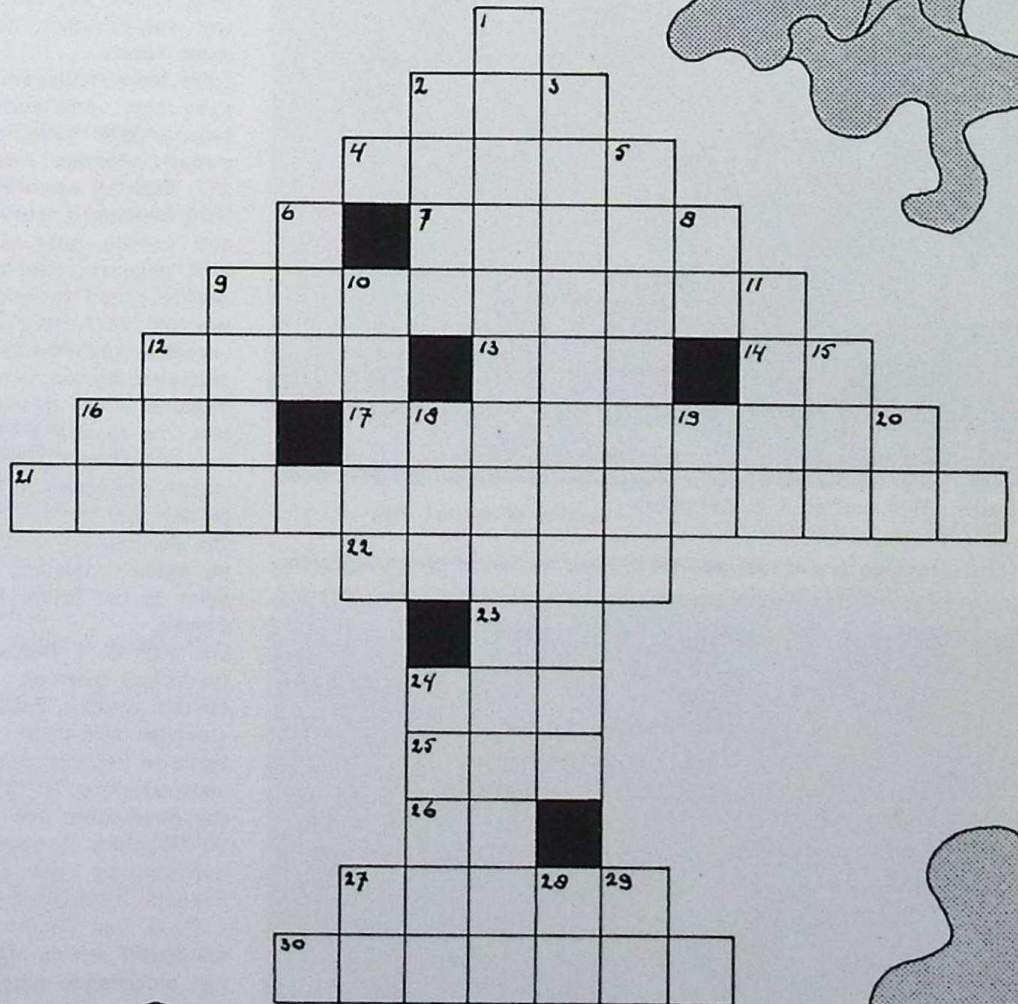
RUZZELS VOOR DE JEUGD

HORIZONTALAAL:

- 2 vervoeging van mogen
- 4 belegering
- 7 bekende naam van crème
- 9 gleuf in rots
- 12 kinderkaak
- 13 biljartstok
- 14 bergplaats
- 16 heerlijk
- 17 jaar wat begint
- 21 gesprek van gangsters
- 22 vorm van tekenen
- 23 soort verlichting
- 24 aftekenen (afk.)
- 25 ontkenning
- 26 lidwoord
- 27 kleine les
- 30 vestibule

VERTIKAAL:

- 2 levend iemand (geen dier)
- 3 vleugels van vogel
- 5 gapen
- 6 kijken jullie mee
- 8 uitroep van pijn
- 9 zit om de vinger
- 10 zuster van moeder of vader
- 11 vervoeging van flappen
- 12 streep
- 15 bovenste deel korenhalm
- 16 muzieknoot
- 18 een weinig
- 19 jure suo (afk.)
- 20 muzieknoot
- 24 niet dezelfde
- 27 lager ondrwijs (afk.)
- 28 bevestigend antwoord
- 29 en andere (afk.)

Compliment voor de Spaanse doorzetter M. Pena de las Casas.

Op de tentoonstelling ontbraken de taakboeken van de jongens niet, zodat de ouders hierover met de leraar konden spreken. (links mevr. Stuifzand en F. E. Laffeber)

Onze jongste brandweerman Heim Punt bemande op zaterdagmorgen de veiligheidsstand.

Ouderwets, gezellige leerschoolavond

Toen de heer H. L. Maathuis op vrijdagavond 19 november 1971 met een kort woord de jaarlijkse feestavond van de bedrijfsschool opende, was de kantinezaal nagenoeg volledig bezet. Ook na de pauze.

Dit laatste zinnetje klinkt een beetje gek, maar de feestavond van vorig jaar kwam onwillekeurig bij velen weer in de herinnering, omdat we toen iets meemaakten, wat nog niet eerder vertoond was. Althans niet in onze kantine. Na de pauze liepen we toen weg, omdat het toneelgebeuren ons dermate tegenstond, dat we wel weg moesten. Een kei- en keiharde beatband ... afijn, geen ouwe koeien ...

Deze leerschoolavond werd een revanche. Maar voordat we daarover meer vertellen, moeten we eerst de blikken richten naar het belangrijkste gebeuren en dat is de diploma-uitreiking. Op het podium stonden weer, traditiegetrouw, de vele doorzetter, die zich dank zij een intensieve studie, een brevet voor vakbekwaamheid hadden verworven. En dat is een feit, waar we niet zo maar aan voorbij gaan. Die jonge mannen op het podium hebben blijk gegeven, nee, niet alleen van vakbekwaamheid om een bepaalde graad te halen. Dat ook natuurlijk. Maar wat ons tegenwoordig veel meer aanspreekt is, dat zij blijk hebben gegeven verantwoordelijkheidsgevoel te bezitten. Diegenen, die maar meesukkelen, de weg van de minste weerstand kiezen of tegenover alles negatief staan, missen dat verantwoordelijkheidsgevoel. Zij voelen niet, dat zij straks verantwoordelijkheid te dragen krijgen in gezin en maatschappij. Daarom doet het weldadig aan om in deze tijd, waarin passiviteit zo in de hand gewerkt wordt, een tastbaar bewijs te zien van het feit, dat er gelukkig velen zijn die gebruik maken van de door het bedrijf geboden mogelijkheden om zich te vormen en vakbekwaamheid te verwerven. Een vakbekwaamheid is een pijler in het leven. Op zo'n basis kan men verantwoordelijkheid dragen.

De heer G. J. Boele sprak de geslaagden toe. Hij sprak er zijn blijdschap over uit, dat niet minder dan 49 diploma's uitgereikt konden worden. Felicitaties daarom in de eerste plaats aan de geslaagden zelf, maar ook aan al degenen, die op enigerlei wijze hun bijdrage hebben geleverd aan de bedrijfsopleiding, die steunt op samenwerking. In dit verband noemde hij het bijzonder verheugend dat directeurs van Lagere Technische Scholen, consulenten van de Stichting Bemetal, directeurs van G.A.B. en de plaatselijke overheid op deze avond aanwezig waren. De diploma's en de bekende spaarbankboekjes werden daarna uitgereikt door de heer J. C. G. van Wissen, die sedert 1 oktober 1971 in onze dienst is als Hoofd van de afd. Opleiding en Vorming.

Het omliggende programma was bijzonder leuk. 't Werd verzorgd door het ensemble Ton van Engelen, een groep rasechte Brabanders, die de kunst verstaan om vaart en afwisseling in hun programma te brengen. Zonder opsmuk en zonder kreten als „bekend van radio en televisie" of „we hebben ook van dit liedje een plaat gemaakt", want dat zegt ons allemaal niks. Daarom vonden we die jongens en die mevrouw van dit gezelschap gezellige, sympathieke mensen.

Dit zijn de geslaagden:

Bemetel metaalbewerken	A. de Graaf W. K. van Draanen D. Aanen F. A. Loijenga Ook Uitgebreid Bemetel J. F. Haaksema Ook Uitgebreid Bemetel
Bemetel Sectiebouw/Afschrijven	H. F. Buis G. de Vries L. Vos E. Hooegeveen T. Diepenhorst
(Bemetel) Uitgebreid Uitslaan en Afschrijven	J. B. Rijkeboer
Bemetel Bankwerken	A. van Vlissingen J. Stolk D. Bravenboer J. P. Kooy Ook Uitgebreid Bemetel J. F. van Hees Ook Uitgebreid Bemetel B. de Haan Ook Uitgebreid Bemetel J. O. Geene Ook Uitgebreid Bemetel A. H. Eeland Ook Uitgebreid Bemetel
Bemetel Frezen	W. J. Vermaas
Wel een Uitgebreid Bemetel, maar geen Bemetel vakdiploma	R. E. van Vliet
Bemetel Voortgezette Beroepsopleiding Bankwerken en Montage	W. Boon
Bemetel Booglassen	K. W. Siertsema D. N. Rotteveel W. P. W. van Rixel C. van Oostende L. Huizenga J. B. Hoenderboom B. van der Hoek J. C. H. Dekker Ook N.I.L. diploma constructie-lassen D. J. Brouwers J. Bislip
Constructielessen N.I.L.	L. J. Kouwenberg Th. G. Rouffaer F. de Heer J. C. H. Dekker Ook Bemetel Booglassen M. Molina Garcia
Pijplassen N.I.L.	J. Harreman C. Veenstra
Ketellassen N.I.L.	J. Dam
Verklaring Gronddiploma N.I.L.	M. Peña de las Casas
Diploma Bedrijfselektronicus Stichting Ned. Techn. School	IJ. Huijser

Optreden van een armlastige zanger.

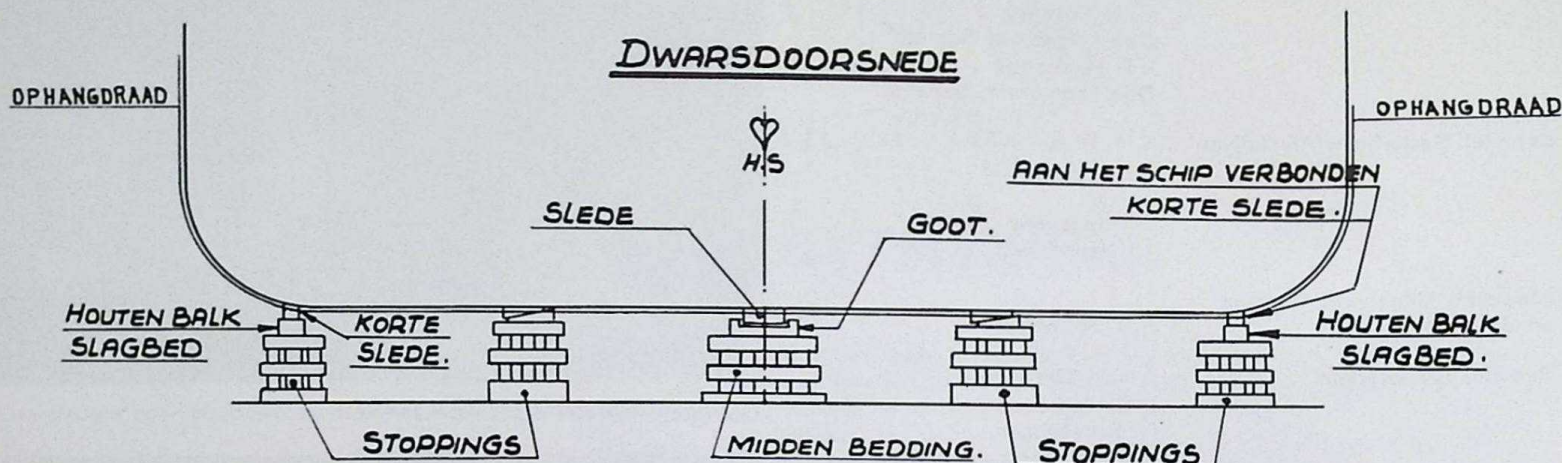

Eén der vele komische scènes.

„De orgeldraaier” was ook een succesnummer.

Bouwnummer 1040 aan een hangslot

Op 2 december j.l. gleden bouwnummer 1040 tewater. We hebben geen kans gezien om hiervan nog foto's in dit nummer te plaatsen, maar dat houdt U van ons tegood.

Zo'n tewaterlating is en blijft altijd een spectaculair gebeuren. Massa's staal glijden in luttele seconden tewater en onwillekeurig rijst dan de vraag welke voorbereidende werkzaamheden verricht moeten worden om een tewaterlating goed te laten verlopen. Daarbij zullen we speciaal aandacht besteden aan het „wegnemen van de laatste beletselen”, zoals dat soms heel deftig genoemd wordt. Het allerlaatste „beletsel” noemen scheepsbouwers doorgewoon: de klink.

We nemen aan, dat U weet, dat onder het schip, precies in het midden, over de gehele lengte een slede is aangebracht, die in een goot past. Tussen slede en goot is vet aangebracht en na het sein „klink los” moet het zaakje gaan glijden. De slede zit aan het schip vast met ophang-staaldraden. Na de tewaterlating worden de draden losgemaakt en een sleepboot trekt de slede onder het schip vandaan.

Ook aan de zijden onder het schip zijn sleden aangebracht. Deze zijn veel korter en rusten niet in een goot. Sterker nog, ze rusten nergens op, maar ze staan een paar centimeter vrij van een grote balk, die over een grote lengte, van het schip tot aan de rivier, is aangebracht. Deze balk heet slagbedding en ligt dus onder beide kanten van het schip. Deze slagbeddingen dienen om het schip zijn stabiliteit tijdens de tewaterlating te doen behouden. Wil het

schip overhellen naar links of rechts, dan wordt té ver overhellen door de slagbedding voorkomen. Op de slagbedding is natuurlijk ook vet aangebracht. Op de dwarsdoorsnede kunt U de gehele situatie bekijken.

Nu naar de klink. De hoofdslede, in het midden onder het schip dus, bestaat uit een aantal sledebalken, die met lasplaten aan elkaar zijn verbonden. Eén sledebalk is bijzonder sterk uitgevoerd en met zwaar ijzerbeslag versterkt. In deze slede zit aan de onderkant een flinke uitsparing. Op foto 1 ziet U deze uitsparing. In die uitsparing past de klink, die in de klinkgoot zit. De klink is een stuk ijzer, dat door een mechanisme weggekanteld kan worden. Bij de tewaterlating van bouwnummer 1040 werd een dubbeluitgevoerde klink gebruikt, vandaar dat U op foto 2 twee stukken ijzer ziet in de klinkgoot. Als alle blokken onder het schip weggeramd zijn, wordt het gevaarte dus alleen nog maar tegengehouden door die twee pallen oftewel de klink.

Hoe het mechanisme werkt, dat de klink weg doet kantelen, is voor de leek niet gemakkelijk te begrijpen. Het berust op het principe van de hefboom. Door het wegdrücken van één palletje, valt een serie hefbomen na elkaar weg en de klink kan wegkantelen. Voor de geïnteresseerde, technische lezer hebben we met een aantal tekeningetjes de werking in diverse fasen in beeld gebracht. Voor de niet-technicus zij als curiositeit vermeld, dat het klinkmechanisme niet eerder in werking kan worden gebracht dan nadat een hangslot verwijderd is (zie foto 3). U had vast niet verwacht, dat dat enorme schip pas weg kon na het verwijderen van een

Foto 1. De klinkslede (hier met de onderkant boven)

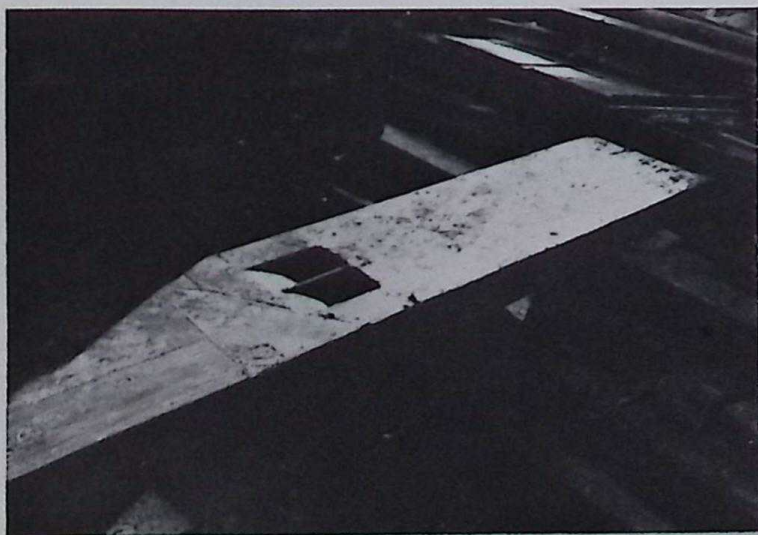
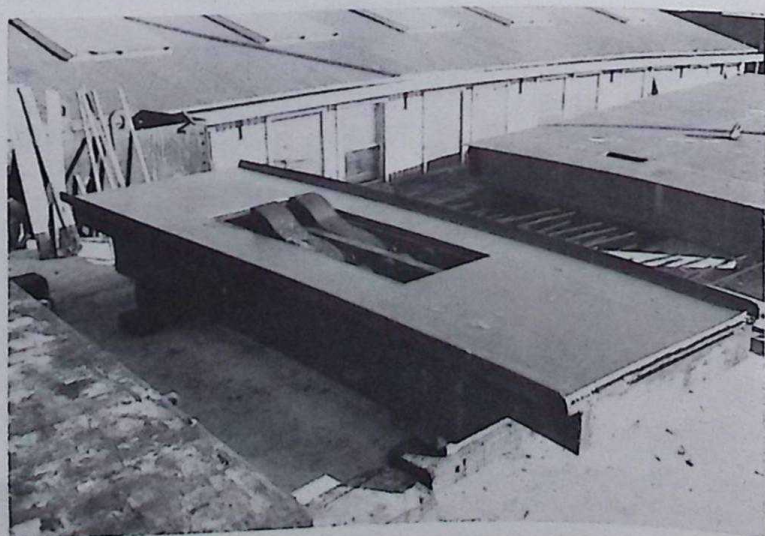

Foto 2. De klinkgoot

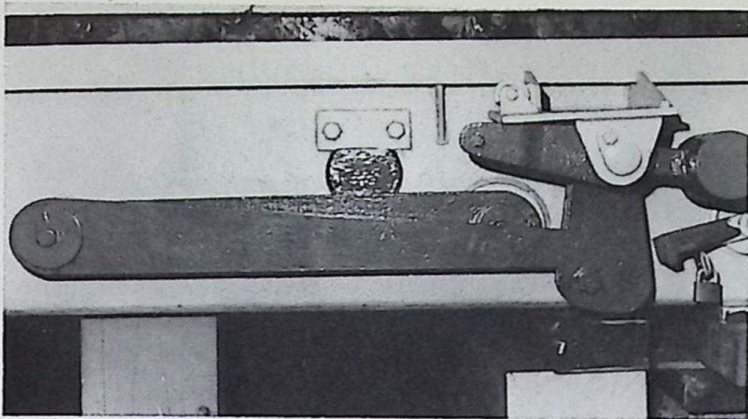

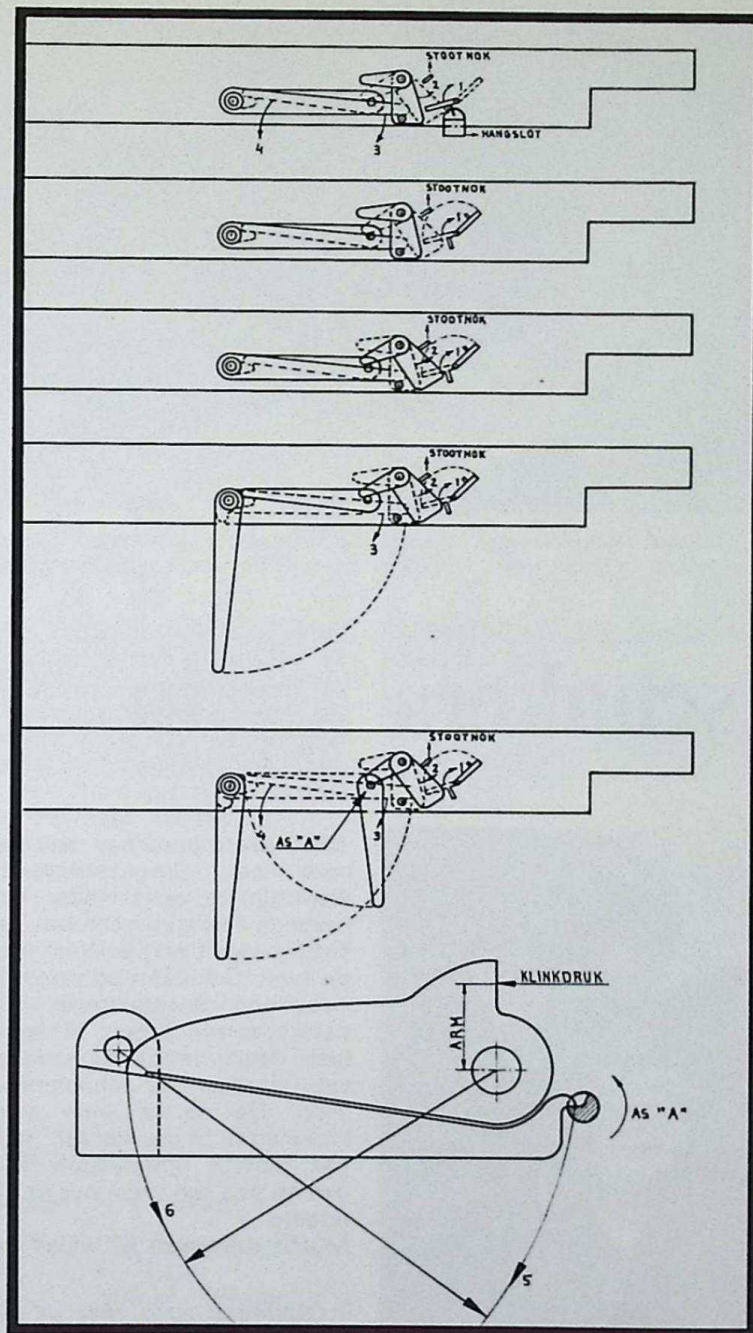
Foto 3. Zo ziet het klinkmechanisme onder het schip eruit. Het hangslot ziet u rechtsonder.

hangslot, zoals U dat misschien gebruikt voor de deur van Uw fietsenschuurtje. Maar als dan baas Nugteren met een simpel gebaar het hangslot verwijdert (want hij heeft het sleuteltje), dan moet U wel bedenken, dat er een boel voorbereidend werk aan deze handeling voorafgegaan is. Een interessant karwei ook dat we voor U in beeld hebben gebracht.

Eerst worden de goten zorgvuldig schoongeschrapt, want men weet nooit zeker of de oude vetlaag van de vorige tewaterlating nog goed op het hout vastzit. Daarna worden de goten onder het waterpas horizontaal gesteld en de einden worden afgedicht met een plankje en katoendraad. Inmiddels is het vet in een vetsmeltinstallatie door verhitting gesmolten en wordt in de goot gegoten. Na afkoeling is het een keiharde laag geworden, die als basis dient voor het vet, dat hier weer op aangebracht moet worden om de boel „glijbaar” te maken. Het vet van deze tweede laag, de glijlaag, heet slijkote. De onderste, harde laag heet basekote (base is het Engelse woord voor basis). De klinkgoot ondergaat uiteraard dezelfde behandeling.

Successievelijk worden nu goten en sleden onder het schip aangebracht. Door steeds stopblokken onder het schip over korte afstand te verwijderen, kunnen stukje voor stukje de goten en sleden aangebracht worden. U begrijpt, dat dit een heel nauwkeurig karwei is, want alles moet precies „in de lijn” aangebracht worden. Zorgvuldig wordt ook de onderkant van de kiel uitgezigt, opdat eventuele afwijkingen gecorrigeerd kunnen worden. De kiellijn van de 1040 was echter zodanig mooi, dat geen correcties toegepast behoefden te worden.

U hebt zich misschien nog afgevraagd hoeveel kilo het schip woog, voordat het de helling verliet. Welnu, dat bedroeg 4.500.000 kilo oftewel 4500 ton. Dit enorme gewicht was er oorzaak van dat we gebruik moesten maken van goten en sleden van „De Merwede”, omdat onze eigen goten te smal zijn om deze grote druk te kunnen opnemen. De klinklede en de klinkgoot zijn echter wel ons eigendom.

G. Bakker (midden) en T. Huizer (rechts) schrappen goten schoon, links ziet u J. Dorsman bezig met het stellen van goten.

Het ingieten van heet vet, het z.g.n. basekote. (J. L. Leentvaar)

schakers

in

de

nacht

Het lezen van een verslag over een schaaksimultaanwedstrijd is een minder tijdrovende aangelegenheid dan het bijwonen ervan. Want toen de heer G.J. Cieraad op dinsdagavond 9 november zijn eerste zetten tegen 27 schakers deed, begon hij aan een zes uur durende schaakmarathon. De eerste pion werd klokslag acht uur verzet, maar het laatste schaakstuk verdween pas om twee uur in het doosje.

Mocht u daaruit af willen lei-

P. Korteweg zoog alles uit zijn duim.

„Zet deze er weer stiekum bij, man!” adviseerde H. Vlasblom. (rechts R. ten Hoeve — midden A. v.d. Wilt)

den, dat het een verschrikkelijk taaie bedoening geweest is, dan zit U er toch even naast, want dat was geenszins het geval. Zelfs voor de niet-schaker is het interessant, want een schaaksimultaan heeft boeiende aspecten.

STILTE

Bent U liefhebber van een feestavond dan moet U niet naar een schaaksimultaan gaan, want U zoudt het maar een stille boel vinden. De enige geluiden, die gehoord worden, zijn het knarsen van hersenen, het afknippen van

een fotoestel en enkele zuchten van de heer Cieraad. Want hij had het niet gemakkelijk.

Dat is ook de reden, waarom de zitting langer duurde dan verwacht was. Nog een reden daarvoor was, dat een aantal schakers door bleef douwen tot het bittere einde. Waarmee we bedoelen te zeggen, dat men bij een hopeloze stand eigenlijk direkt op moet geven, maar de tegenstanders van de heer Cieraad speelden desondanks (zeer terecht overigens) door, om er zoveel mogelijk van te leren.

De man, die zijn partij wist te winnen, in zwaar gepeiker. (L. Brouwer)

Bij deze schaker schoof de uitdager steeds een stoel bij. (Rechts L. W. Pasveer, links G. J. Cieraad)

Na een kort welkomstwoord van de heer G. de Jong vertelde de heer G.J. Cieraad iets over de spelregels van het simultaanspel o.a. dat men pas een zet mag doen, als hij aan het bord verschijnt. Ook gaf hij de wenk om de zet goed te overdenken en niet op het laatste nippertje van besluit te veranderen. „Dat zijn meestal de foutieve zettingen”, beweerde hij.

Waarmate de wedstrijd vorderde, bleek dat de heer Cieraad tegen een aantal zeer goede schakers moest opkomen, o.a. de heer J.W. Pasveer (tekenkamer), die zorgde voor een interessante partij. Wandelde de uitdager meestal lichtig langs de borden, bij het bord van Pasveer schoof hij steeds een stoel bij om een ogenblikje zittend te denken. Een ander moeilijk

geval was Renée Punt (zoon van baas Punt) die door de heer Cieraad betiteld werd als een uitstekend schaker. In het rijtje uitblinkers passen nog twee namen, namelijk de heren J.J. Toonen en L. Brouwer (echtgenoot van één onzer typistes).

Laatstgenoemde slaagde er uiteindelijk in om de heer Cieraad het enige verliespunt toe te brengen. Drie partijen werden remise, maar hier moet opgemerkt worden, dat de remises onder de druk van de late omstandigheden overeengekomen werden. De heren Pasveer en Toonen verloren, ondanks hun goede spel, toch hun partij. Eerstgenoemde omdat de heer Cieraad zich in bijzondere mate in deze partij verdiepte, laatstgenoemde omdat hij in het eindspel een onoplettendheid beging.

Van het begin ging het lekker vlot. (rechts H. Alderliesten)

„Met die loper geef ik hem straks een scheur!”, zei H. J. Weeteling en hij verloor. (rechts A. Huizer, zoon van D. Huizer)

Toen M. J. de Bel er totaal geen gat meer in zag, werd hem ha(r)telijk moed ingesproken door de heren F. v. Oyen, J. de Kok en G. J. Boele.

In de vorige uitgave van Boele-Nieuws hebben we U al het één en ander verteld over de schaakcapaciteiten van de heer Cieraad. We hielden ons daarbij een beetje op de vlakte, omdat we het allemaal nog niet bewezen hadden gezien. Na deze schaaksimultaan is ons echter zonder meer duidelijk geworden, dat we met de heer Cieraad een topschaker in huis hebben tegen wie de andere Boele-schakers het beslist nog eens een keer op gaan nemen. Al was het alleen maar om er van te leren.

Het eindresultaat was als volgt:

Winnaar: L. Brouwer

Remise : H.J. Breeman
R. Punt

M.A.M. Duyvestijn.

Verliezers in chronologische volgorde:

1. J. de Kok
2. M.J. de Bel
3. P. Plaizier
4. A. v.d. Wilt
5. L. Huizer
6. R. ten Hoeve
7. M.J. den Boer
8. P. Korteweg
9. W. van Hamersveld
10. H.J. Weeteling
11. M. Pannekoek
12. A. van Emmerik
13. H. v.d. Wilt
14. P.H. Gerlof
15. J. Kros
16. G. de Jong
17. A. Huizer
18. J.J. Toonen
19. A. van Osch
20. J.B. Pasveer
21. H. Alderliesten
22. A.J. Huizenga
23. R. v.d. Staay

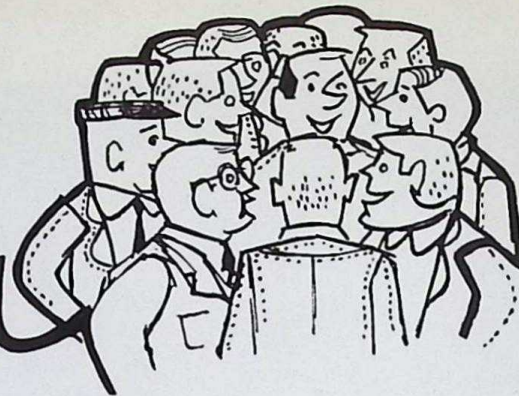
De heer Cieraad behaalde dus in totaal $24\frac{1}{2}$ van de 27 punten, wat betekent een score van $\pm 91\%$.

„Als ik nou die hier zet...” (W. v. Hamersveld)

**VERSLAG VAN DE
ONDERNEMINGSRAADVERGADERING, gehouden
op maandag 15 oktober 1971 om 12.45 uur**

Ondernemingsraad

De Voorzitter opent de vergadering met een welkom aan alle leden. Hij stelt voor, dat de heer G. de Jong, die zulk een werkzaam aandeel heeft in de integratiewerkzaamheden, deze vergadering bijwoont. Alle aanwezigen gaan daarmee gaarne akkoord.

De Voorzitter deelt mede, dat behandeling van de notulen van de laatste en voorlaatste vergadering van de O.R. tot een volgende vergadering wordt uitgesteld, waarna hij overgaat tot het enige punt van de agenda:

Toelichting op de verdere ontwikkeling van de integratie

Op 11 oktober 1970 was de 1e fase van de integratie gereed en werd deze ingevoerd. Deze fase had betrekking op de „uurloners” van de salarisgroepen 1 t/m 6. De volgende fase gaat om de „beambten”, en betreft het maken van functieomschrijvingen voor de „beambten”, het vaststellen van de salarisschalen 7 t/m 11 en het indelen van de beambten in de salarisgroepen 1 t/m 11. De daarop volgende fase heeft betrekking op een aantal secundaire arbeidsvoorwaarden met als sluitstuk de invoering van de C.A.O.-C. Een werkgroep onder leiding van de heer Cieraad heeft voor de „beambten” functieomschrijvingen opgesteld, aanvullende salarisschalen gemaakt, beoordelingen laten maken en een proefindeling opgezet. Op vrijdag 22 oktober 1971 heeft een gesprek hierover plaats gevonden met de districtsbestuurders van de

Metaalbedrijfsbond N.V.V., Christelijke Metaalbedrijfsbond, Metaalbewerkerbond St. Eloy, en de Unie B.H.P.

Hierbij werden de salarisstructuur en de salarisschalen toegelicht. Het gesprek zal woensdag 27 oktober a.s. worden

voortgezet. Gehoopt wordt, dat de onderhandelingen dan met resultaat kunnen worden afgesloten. Intussen is er op 5 oktober 1971 een voorlichtingsavond voor de betrokken medewerkers geweest, alwaar van een zeer grote opkomst kan worden gesproken. Er werden vele goede vragen gesteld en beantwoord. De juiste manier om verder te gaan, leek nu de leden van de O.R. zo uitvoerig mogelijk in te lichten.

Na een korte inleiding verzocht de Voorzitter de heer Cieraad om over de nieuwe salarisstructuur en alles wat daarmee verband houdt, een uiteenzetting te geven. De heer Cieraad merkt op, dat ook bij de behandeling van de integratie een goede communicatie nodig is om te voorkomen dat er kortsluiting ontstaat. Daarom is het juist nu het goede tijdstip om met de O.R. over de integratie verder te praten. Hij schetst kort hoe de functieomschrijvingen tot stand zijn gekomen, hoe en waarom ons bedrijf voor het systeem van sleutelfuncties heeft gekozen. Hij noemt enkele voor- en nadelen. Licht toe waarom een uitgebreide sleutelfunctielijst werd samengesteld. Toen het voorlopige functieboek gereed was hebben de chefs en de betrokkenen ervan kennis kunnen nemen. Met het commentaar van de betrokkenen, de afdelingschefs en met opmerkingen van de voorlichtingsavond is rekening gehouden bij het samenstellen van het definitieve functieboek, dat vandaag aan de leden van de O.R. ter vertrouwelijke kennisgeving wordt ter hand gesteld.

Op vragen daaromtrent licht de heer Cieraad toe, dat de portiersfuncties reeds bij de werkclassificatie werden omschreven;

dat de functies van de Bedrijfs-geneeskundige Dienst en de logiesgebouwen nog niet in het boek werden opgenomen omdat

het hier in hoofdzaak gaat om functies, die min of meer vreemd zijn aan de bedrijfstak; dat de medewerkers wier functie niet nauwkeurig is omschreven en wier functie dus een tussenliggende functie is, toch een functieomschrijving ontvangen en soms zelfs twee, waaruit zij toch hun eigen functie kunnen afleiden;

dat een groot voordeel van de sleutelfunctielijst is dat we nu met ± 85 omschrijvingen kunnen volstaan, terwijl we anders zeker het dubbele aantal nodig zouden hebben;

dat de verschillen in 2 elkaar opvolgende functies dikwijls moeilijk concreet zijn aan te geven;

dat het moeilijk zou zijn, ingeval van functie-omschrijvingen voor elke functie, steeds de wijzigingen, die in een functie optreden, opnieuw te omschrijven;

dat die wijzigingen in de functieomschrijvingen ook de verwachting zouden hebben, dat het funktieniveau hoger wordt. Voor functies die b.v. 2 niveaus uit elkaar liggen zijn de verschillen duidelijker te omschrijven. Als iemand aanwijsbaar meer doet dan het niveau van de onderliggende functie, maar beslist niet het werk van de volgende functie, dan ligt het voor de hand dat hij in de tussenliggende functie komt.

Er is geen verschil gemaakt tussen functies op „kantoor” en functies „buiten”. De O.R. dringt erop aan, voor het personeel van de B.G.D. en de Logiesgebouwen alsnog te trachten functieomschrijvingen te maken. De medewerkers zelf zouden er wel eens behoefte aan kunnen hebben. Opgemerkt wordt nog dat het begrip „functiejaar” nog al eens tot verwarring leidt. Daarom wordt de voorkeur gegeven aan het begrip „periodieken”. Op de vraag wat de betekenis is van de functie baas - (onderbaas) wordt geantwoord

**Aanwezig:
De Voorzitter,
De Leden van de
Ondernemingsraad,
G. J. Cieraad,
G. de Jong,
D. v. d. Velden.**

dat het criterium als volgt ligt:

Baas (onderbaas):

De baas in de functie van onderbaas geeft leiding aan een groep medewerkers zonder assistentie van lager ingedeelde leidinggevenden.

De baas in de functie van baas geeft leiding aan een groep waarbij wel lager ingedeelde leidinggevenden worden ingeschakeld. Bij de plaats gevonden hebbende beoordeling is men geen bijzondere problemen tegengekomen. De oorspronkelijke formulieren waren ook in dit geval zonder meer bruikbaar. Enkele sub-kenmerken moesten in sommige gevallen niet van toepassing worden verklaard. Bij zijn verdere uiteenzetting over de salarisopbouw licht de heer Cieraad toe dat het uitgangspunt is geweest aan te sluiten op hetgeen in 1970 was afgesproken bij de vaststelling van de salarissen van de „uurloners” van de salarisgroepen 1 t/m 6.

Er zijn 3 hoofdpunten te onderscheiden:

- de vakvolwassen leeftijd
- de periodieken (functie jaren)
- de bandbreedten.

Vakvolwassen leeftijd:

In de nieuwe opzet is ten aanzien van de vakvolwassen leeftijd afgeweken van de aanbeveling die in de CAO-C voorkomt. De vakvolwassen leeftijden zijn nl. in nagenoeg alle klassen wat lager gesteld. Het gevolg hiervan is dat de Jeugd- en aanloop schalen moesten worden aangepast.

Voor de jongeren brengen de nieuwe schalen daardoor belangrijke verhogingen met zich mede. Voor hen die nu reeds in de vakvolwassen schalen zijn ingedeeld houdt een en ander geen wijziging in.

Periodieken:

De periodieke verhogingen worden periodiek en in ieder geval 1x per jaar gegeven en kunnen dus niet om de een of andere reden worden overgeslagen. De beoordeling kan hier corrigerend werken. De hoogte van de in oktober 1970 vastgelegde periodieken is door de procentuele salarisverhogingen die inmiddels hebben plaatsgevonden, iets gewijzigd.

Bandbreedten:

Over dit onderdeel kwamen geen specifieke vragen naar voren. De heer Cieraad ondersteunde hier zijn betoog met op het bord getekende salarislijnen. Nadat aan de O.R. leden de functieboeken en de salarisschalen „strikt vertrouwelijk” waren uitgereikt kreeg de heer Cieraad het verzoek nog enkele vragen te beantwoorden naar aanleiding van hetgeen hij op de voorlichtingsavond had uiteengezet. Het ging om 3 categorieën:

- a. medewerkers wier huidige salaris *ligt beneden* het salaris waarop zij worden ingeschaald;
- b. medewerkers wier huidige salaris *gelijk is* aan het salaris waarop zij worden ingeschaald;
- c. medewerkers wier huidige salaris *hoger ligt* dan het salaris waarop zij worden ingeschaald.

In feite levert alleen de groep, die nu hoger gesalarieerd is problemen op. Het zullen er in totaal circa 30 zijn. Toegezegd wordt dat voor de medewerkers van 55 jaar of ouder het salaris niet wordt afgebouwd. De col-

lectieve verhogingen zullen ook over het hogere salarisbedrag worden gegeven. Onder de leeftijd van 55 jaar zullen deze gevallen nader worden bekeken.

Eén der leden vraagt in dit verband aandacht te schenken aan eventueel bij de overname van Gebrs. Pot gemaakte afspraken.

Eén der leden constateert dat de wijze van indeling afwijkt van die welke is gebruikt bij de inschakeling van de „uurloners”.

De heer Cieraad wijst erop dat er een wezenlijk verschil was tussen de vaststelling van de uurverdiensten van de „uurloners (uurloon + 37%) en de salarissen van de „beambten”. De prestatie-beoordeling van alle „uurloners” lag als het ware gelijk. Daarom werden ze allen ingeschaald op beoordelingsniveau C en werd het aldus vastgestelde salaris eventueel verhoogd met het resultaat van de beoordeling. De „beambte” had een salaris waarin de beoordeling van zijn prestatie als het ware reeds was verdisconteerd. De O.R. is het met deze zienswijze eens.

Nabetaling

Over de eventuele nabetaling over 1971 ontstaat een uitvoerige discussie. De O.R. leden verwijzen naar de in september 1970 gedane toezegging dat de nieuwe salarisregeling zou gelden met terugwerkende kracht vanaf 1-1-1971. Bij de toepassing zoals de heer Cieraad die uiteenzet, is daarmee ook rekening gehouden. De leden van de O.R. zien hierin echter alleen slechts een nabetaling vanaf 1 juli 1971. Zowel de O.R. leden als de werkgroep zullen zich nog eens over de juiste uitleg

van de toezegging beraden. Met een kleine groep uit de O.R. zal hierover nog nader overleg plaatsvinden. Men is het erover eens dat wat het nakomen van de toezegging betreft, dit een zaak is die niet met de vakvereniging maar met de O.R. dient te worden geregeld.

Nadat de Voorzitter nog heeft opgemerkt dat het nu behandelde gedeelte van de integratie een belangrijke stap is op weg naar een volledige C.A.O.-C. en hij gewezen heeft op de onderwerpen die daartoe verder nog moeten worden behandeld sluit hij om ±16.15 uur de vergadering.

WIJZIGING REGELING VRIJWILLIGE UITKERINGEN

In de op 10 september 1971 gehouden vergadering van de Ondernemingsraad is besloten tot wijziging van de Regeling Vrijwillige Uitkeringen. Deze wijziging heeft geen betrekking op hen die vóór 1 oktober 1971 reeds een vrijwillige uitkering ontvingen. Alle vóór 1 oktober 1971 ingegane vrijwillige uitkeringen blijven ongewijzigd. De gewijzigde regeling is dus alleen van toepassing indien men daar na 1 oktober 1971 voor in aanmerking komt. De tekst van deze gewijzigde regeling zal binnenkort aan alle medewerkers toegezonden worden.

Mededeling

IN ONS BEDRIJF BESTAAT EEN REGELING DAT OP VRIJDAG IN DE MAGAZIJNEN, TIMMERMANSWERKPLAATS, HOUTLOODS EN IN DE SCHILDERSWINKEL GEEN ARTIKELEN VOOR EIGEN GEBRUIK WORDEN UITGEGEVEN.

EEN IEDER WORDT DAN OOK VERZOCHT ZICH AAN DEZE REGELING TE HOUDEN.

KORT VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ONDERNEMINGSRAAD OP 11 NOVEMBER 1971 OM 12.45 UUR

Aanwezig zijn:

De Voorzitter en 14 leden van de Ondernemingsraad.
De heren G. J. Cieraad en D. v. d. Velden.

Met kennisgeving afwezig de O.R.leden Van Es, Hollebrandse, v. Sinderen.

De Voorzitter heet de aanwezigen welkom en gaat dan onmiddellijk over tot het enige punt van de agenda:

Behandeling van het rapport van de heer D. H. T. Deaves.

De Voorzitter geeft een korte toelichting op het rapport. Gaat hierbij ca. 15 jaar in de geschiedenis van het bedrijf terug, schetst de gestadige groei van het personeel van ± 1000 man in 1960 tot ca. 1600 man in 1971. Hij haalt aan de overname van Gebrs. Pot en D. van de Wetering N.V. Hoewel het bedrijf redelijk goed draait, heeft de leiding zich de vraag ge-

Gespreksleiding. V.l.n.r. de heren A. O. den Hartog (A.N.M.B.) — Joh. Boele — G. J. Cieraad — H. Groothuis (CMB) en J. J. Danckaerts (BHP)

steld: kunnen we zo doorgaan? De maatschappij stelt zich anders op, bemoeit zich meer met de onderneming en daarmee moet de onderneming ook rekening houden. Natuurlijk loopt het bedrijf niet voor 100 % efficiënt. Voor een bedrijf dat zich in hoofdzaak met reparatie bezig houdt is dat praktisch niet bereikbaar, maar wel moeten we naar de grootst mogelijke efficiency en de laagst mogelijke kostprijs streven om in de internationale competitie staande te blijven. Gestadige groei is daarvoor noodzakelijk; deze is niet alleen te bereiken door het aanstellen van meer medewerkers, maar ook door het doen van diepte-investeringen. Daarnaast zijn nodig betere werkvoorbereiding, verbetering van de leiding, economische werkwijze en ook invoering van het werkoverleg.

Aan de heer Deaves werd gevraagd een advies over ons bedrijf uit te brengen. Het rapport is aan de O.R.leden ter inzage verstrekt. Vanzelfsprekend bevat het rapport een aantal zaken die we met elkaar al lang weten, maar de heer Deaves heeft ze nu „op een rijtje gezet”. De Voorzitter wijst er nog op, dat het in gebruik nemen van Dok II er belangrijk toe heeft bijgedragen, dat van leegloop in de machinefabriek, welke voordien vrij veel voorkwam, de afgelopen 2 jaar praktisch geen sprake meer is geweest.

Aan het slot van zijn inleiding haalt de voorzitter ook nog aan, de opdracht die ons bedrijf heeft verstrekt aan de Stichting Nederlandse Scheepsbouw Industrie om een prognose te maken van de ontwikkeling van de Scheepvaart in West-Europa en in de haven van Rotterdam voor de komende 10 jaar. Het resultaat van deze studie zal tevens dienen om het beleid van ons bedrijf voor die periode te bepalen.

De 3 voornaamste aanbevelingen van het rapport Deaves zijn:

- Vorming van een Commerciële Afdeling.
- Uitbreiding van de Productie.
- Versterking van de Directie met een derde Directeur (Directeur Productie).

Het rapport is donderdag 11 november des morgens door de Directie besproken met een 40-tal leidinggevende functionarissen. Het rapport moet worden gezien als een concept met grote lijnen, als het ware een denkrapport. De O.R.leden hebben elk afzonderlijk grondig studie van het rapport gemaakt. Een groot aantal vragen, waarvan het uitvoerig vermelden in dit Boele-Nieuws te ver zou voeren, werd gesteld en door de Voorzitter beantwoord. De Vergadering werd om 15.55 uur gesloten.

informatie over integratie

Op dinsdagavond 23 november j.l. werd voor de tweede maal een voorlichtingsavond gehouden voor de groep medewerkers, die we vroeger aanduidden met beambten. Deze avond kwamen meer in het bijzonder de salarisschalen ter sprake en ook ditmaal was er gelegenheid om vragen te stellen. De heer Joh. Boele opende de avond met een welkom en een „programma-overzicht”, waarna de heer A. O. den Hartog enkele facetten van de integratie belichtte. Met het eigenlijke onderwerp „de salarisschalen” vulde de heer G. J. Cieraad

Niet alleen de kantine had last van de explosie...

de resterende tijd tot aan de pauze. Na de pauze kwam de vragenstelling aan de orde.

De avond werd door een groot aantal medewerkers bezocht. Jammer was, dat de kantine niet verwarmd was. Geen blaam echter voor het kantinepersoneel. In de vroege morgenuren was door tot nu toe onbekende oorzaak het transformatorhuisje geëxplodeerd, waardoor de kantine lange tijd zonder stroom en dus zonder verwarming kwam te zitten.

Sinterklaasfeest in beeld

Toen Sinterklaas op zaterdagmiddag 4 december statig en waardig de kantine binnenschreed, herbergde de kantine ruim 300 Boele-kinderen. Elk kind mocht òf vader òf moeder meebrengen. Deze beperkende maatregel bleek hard nodig,

want de zaal was tot de laatste plaats bezet.

't Werd een geslaagd feest. Ditmaal geen poppenkast, maar leuke filmpjes en dat gaat er bij de jeugd altijd in als koek. Sint was vergezeld van drie Pieten en had op-

vallend weinig aanmerkingen op de Boele-jeugd. Gezongen werd er, dat de stukken er afvlogen. Trouwe begeleiders waren weer de blazers van Excelsior. De foto's zullen U verder vertellen, hoe leuk het allemaal was.

Een echte Spaanse Piet sprak de Spaanse kinderen in hun eigen taal toe.

Spaanse kinderen maken kennis met een zeer oude landgenoot.

Volgens oud gebruik werden kinderen ten tonele geroepen.

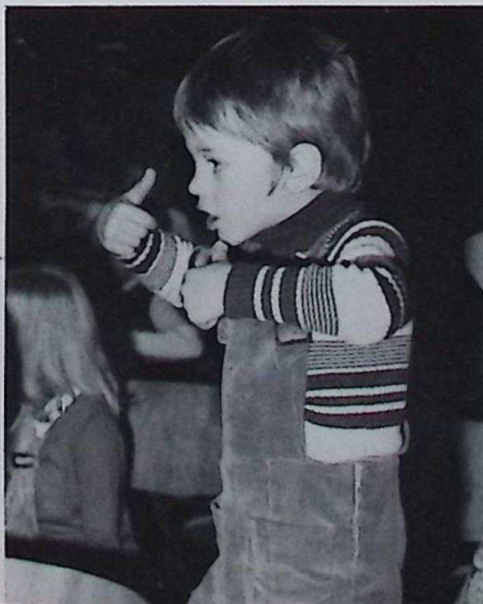
Pret tijdens de film.

Er werd ook een traantje geplengd...

Dit kereltje was helemaal „in” tijdens „Zie ginds komt de Stoomboot.”

De oudste en jongste Spanjaard te Bolnes op 4 december.

SECRETARIAATSADRESSEN

Twee secretariaatsadressen van onderafdelingen van de personeelsvereniging zijn gewijzigd. Het zijn:

Damvereniging: secr. W.L. Humphrey nu Merwedestraat 46, Bolnes.

Boele's Mannenkoor: secr. J. Hubregtse nu Hollandsestraat 71, Slikkerveer

JUDO

Op 14 oktober j.l. werden judo-examens afgenomen voor leden van onze judovereniging. De resultaten waren als volgt:

blauwe band: W. den Boef
P. van Bruggen
G. Marinelli
J. Padilla Gonzalez.

oranje band: P. Plaizier
N. Modder
C. Huizenga.

WIJZIGINGEN IN BESTUUR PERSONEELSVENIGING

Zoals elders in deze uitgave wordt vermeld, hebben de heren L. Teeler en B. L. de Weerd, resp. secretaris en penningmeester van de personeelsvereniging, besloten om hun bestuursplaats af te staan. Zij hebben resp. 6 en 19 jaar het vele werk, dat aan zo'n functie verbonden is, met enthousiasme gedaan, maar vinden nu, dat ook anderen aan de beurt moeten komen. Dat is natuurlijk eenvoudig gezegd, maar plaatsvervangers vinden is niet zo gemakkelijk. Gelukkig hebben twee kandidaten zich bereid verklaard dit werk aan te willen vatten en wel de heren F. van Oyen (technische dienst) en T. de Jong (rek.afdeling). De heer F. van Oyen zal als secretaris optreden en het beheer van de financiën gaat naar de heer De Jong.

BINGO-AVOND

Op 17 december a.s. wordt weer een Bingo-avond gehouden in de kantine. Uiteraard zal dit festijn in het teken staan van Kerstmis. Aanvang 20.00 uur.

AUTO HOBBY CLUB

De auto hobby club organiseert voor haar leden een contact-voorlichtings-avond waarop films vertoond worden met informatie over diverse onderwerpen. Tevens zullen de mogelijkheden en voordelen van een collectieve auto-verzekering besproken worden. Deze avond wordt gehouden op 6 januari 1972. Aanvang 20.00 uur.

De contributie van de auto hobby club zal met ingang van 1 januari 1972 uitsluitend per giro of bank betaald kunnen worden. Gegevens hierover zullen aan elk lid persoonlijk verstrekt worden. Onze bank is: Amro-bank, Bolnes, giro no. 266029 ten name van „Auto Hobby Club”, rek. no. 478738684.

PERSONALIA

JUBILEA

25 Jaar

18-12 P. Kreuk werfautochauffeur
1972
3-2 H. v. 't Hof onderhoudsdraaier
3-2 F. P. Raats telerec tekenaar
11-2 G. Eiting bankwerker

40 Jaar

16-2 J. Flach ijzerwerkersbaas

1971 Benoemingen

1-10 H. v.d. Linde baas stellingmakers

In dienst getreden zijn:

18-10 G. C. Madern bankwerker
19-10 K. Sutherland elektrisch lasser
J. Th. Bastow ijzerwerker
T. Gibbons stellingmaker
22-10 M. A. Santos Crespo lasser
A. A. Figueiras platendrukker
A. Dopazo Barrio bankwerker
E. Casal Bouzas i.l. lasser/brander
A. Silva Guerra hellingschipper
M. Pallas Gesto leerling lasser
H. J. Tresancos Rapa bankwerker
J. Quiros Espigares bankwerker
R. Galan Martin koperslager
J. M. Gonzalez Taboas lasser
M. Gomez Gonzalez i.l. lasser/brander
A. Marquez Alonso i.l. lasser/brander
25-10 R. P. Wolf onderhouds-
bankwerker
1-11 mevr. G. A. Boontjes-
de Heer typiste correspon-
dentieafdeling
J. de Haas praktikan-
t werktuigbouw
A. L. Moret praktikan-
t werktuigbouw
R. H. Oudkerk praktikan-
t werktuigbouw
A. Ipskamp praktikan-
t werktuigbouw
J. C. van Ardennen platendrukker
administratief mede-
werker boekhouding
5-11 R. Macias Arellano koperslager

A. Gito Muñoz h-ijzerwerker
E. Gullas Fraiz hellingbediende
R. Alonso Mariño koperslager
8-11 F. A. Rademakers koperslager
N. Ramp ijzerwerker
10-11 P. A. Bons leerling bankwerker
15-11 A. J. v.d. Knijff portier
19-11 M. Clavijo Dominguez hellingbediende
J. Rugero Sanchez hakker
G. Camacho Moreno h-ijzerwerker
D. Clavijo Dominguez hellingbediende
J. R. Clavijo Dominguez brander
F. Malla Pacheco h-bankwerker
J. M. Hilarlo Omiste brander
J. Villega Barco h-ijzerwerker
L. Albarran Abreu bankwerker
22-11 J. v.d. Ree bankwerker

Terug uit militaire dienst:

15-11 P. Bouman ijzerwerker/afschrijver
R. J. J. Steenhorst bankwerker

De dienst verlaten hebben:

22-10 R. Stewart stellingmaker
T. J. T. Binks stellingmaker
J. P. Donnalley stellingmaker
E. Hoogeveen ijzerwerker
T. Grady leerling stellingmaker
J. Trechera Garcia lasser
M. Bergillos Torres ijzerwerker
27-10 J. M. Rodriguez hakker
Cebreiro h-ijzerwerker
J. Garcia Fernandez h-ijzerwerker
29-10 M. Sanchez Pallares bankwerker
A. van Vlissingen leerling bankwerker
S. E. Mlog praktikan-
t werktuigbouw
F. A. Knuivers praktikan-
t werktuigbouw
B. van Beveren medewerkster corres-
pondentieafdeling
mevr. van Buren-van
Acquoy operator
meij. J. van Loon ponstypiste
mevr. Makarawung- bankwerker
Hulzer bankwerker
5-11 B. Calo Piñeiro bankwerker
J. C. Heindijk sleepbootkapitein
10-11 J. Huyzer

12-11 G. Masala leerling stellingmaker
H. A. v.d. Linde leerling stellingmaker
J. J. Nuñez Sanchez koperslager
R. Porra Olvera stellingmaker
15-11 J. Lopez Lopez brander
16-11 F. Lopez Freire hakker
17-11 E. Jenkins h-ijzerwerker
19-11 G. Stewart lasser
P. Kooliman bankwerker
J. Murillo Camacho transporteur

Voor eerste oefening naar militaire dienst:

12-11 A. Baas bankwerker

Gepensioneerd

5-11 J. Molenaar baas hellingschippers
23-11 J. van Wingerden ijzerwerker

Geboren:

6-10 Maria del Carmen, dochter van de hr. en mevr. Bellzon-Izquierdo
12-10 José Manuel, zoon van de hr. en mevr. Santiago-Trillo
21-10 Rafael, zoon van de hr. en mevr. Butron-Alex
21-10 Rafael, zoon van de hr. en mevr. Montes-Benitez
28-10 Milagrosa, dochter van de hr. en mevr. Rodriguez-Guerrero
29-10 Sevket, zoon van de hr. en mevr. Gur-Gülender
30-10 Francisca, dochter van de hr. en mevr. Dorado-Ruiz
2-11 Eva Maria, dochter van de hr. en mevr. Roman-Santos
Danny, zoon van de hr. en mevr. Koster-Raak
3-11 Suzanne, dochter van de hr. en mevr. Huyser-Kuit
3-11 Johanna Cornelia, dochter van de hr. en mevr. Vorster-Scherpenisse
10-11 Esther Adolphina Adriana, dochter van de hr. en mevr. van den Heerik-Schrama
19-11 Alexandra Andrea, dochter van de hr. en mevr. van Hoorn-Roovers

Gehuwd:

28-10 de heer H. Vermeer met Meijuffrouw C. W. v.d. Steen.